

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
94/C 251/01	E-1896/92 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Regionsudvalget	1
94/C 251/02	E-2156/92 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Foranstaltninger med henblik på fremme af den europæiske offentlige tjeneste	1
94/C 251/03	E-3266/92 af Ben Visser til Kommissionen Om: Tredjemands adgang til jernbanenettet	2
94/C 251/04	E-98/93 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen Om: Konkurrenceforvridning som følge af forslaget til den syvende forordning om ændring af forordningen om den maksimale mængde reststoffer	2
94/C 251/05	E-477/93 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: PHARE-programmet	3
94/C 251/06	E-587/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forarbejdede skind i Fællesskabet	4
94/C 251/07	E-832/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Seminarer for dommere	5
94/C 251/08	E-1075/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Behovet for oprettelsen af en Europæisk Fond for Intellectuel Produktion	5
94/C 251/09	E-1163/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Miljøvenlige fiberråstoffer	6
94/C 251/10	E-1516/93 af Henry Chabert til Kommissionen Om: Fjernsynsudsendelser der indeholder vold og pornografi	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 251/11	E-1579/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Anlæggelse af Imittos-ringvejen	7
94/C 251/12	E-1602/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Tørken i Portugal	8
94/C 251/13	E-1832/93 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Finansiering inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 866/90	8
94/C 251/14	E-1849/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Våben i EF	9
94/C 251/15	E-1900/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Højspændingsledninger i beboede områder på Attika	9
94/C 251/16	E-1909/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Varer fremstillet ved tvungent eller pligtmæssigt arbejde	10
94/C 251/17	E-2099/93 af Michael Elliott til Kommissionen Om: Udnævnelse af et kommissionsmedlem med særligt ansvar for racerelationer og bekæmpelse af racisme i Fællesskabet	10
94/C 251/18	E-2148/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Efteruddannelse af landmænd i miljøvirkningerne af ubetænksom anvendelse af sprøjtemidler	11
94/C 251/19	E-2171/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Søfartsuddannelse og -sikkerhed	11
94/C 251/20	E-2228/93 af Dimitrios Dessylas og Rogério Brito til Kommissionen Om: Medtagelse i Den Fælles Markedsordning af ti miljøvenlige landbrugsprodukter, der er i underskud	12
94/C 251/21	E-2269/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Aftale om naturgas i Grækenland	13
94/C 251/22	E-2290/93 af Bruno Boissière til Kommissionen Om: Ødelæggelse af en biologisk zone	14
94/C 251/23	E-2408/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den socioøkonomiske situation i området omkring Mantudi på øen Evvia	14
94/C 251/24	E-2498/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af produktionssektorerne på fiskeriområdet	15
94/C 251/25	E-2620/93 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Undersøgelse af de økonomiske udviklingsmuligheder i den græske provins Ilias	16
94/C 251/26	E-2623/93 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Særligt udviklingsprogram for departementet Ilia	16
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2620/93 og E-2623/93	16
94/C 251/27	E-2648/93 af Otto Habsburg til Kommissionen Om: Manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende håndbagage i fly	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 251/28	E-2649/93 af Klaus Wettig til Kommissionen Om: Produktion af natirumkarbonat (Soda) i Det Europæiske Fællesskab	17
94/C 251/29	E-2745/93 af Günter Topmann til Kommissionen Om: Transitaftale mellem EF og Østrig	17
94/C 251/30	E-2778/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Kød behandlet med hormonet BST	18
94/C 251/31	E-2874/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Teknologisk udvikling inden for bilkomponentindustrien	19
94/C 251/32	E-2880/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Overtrædelse af direktiv 90/313/EØF	20
94/C 251/33	E-2954/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Reklame for partiet Nyt Demokrati med EF-midler	20
94/C 251/34	E-2964/93 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Salg af frosset oksekød i Vestafrica	20
94/C 251/35	E-2985/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: PHEBUS	21
94/C 251/36	E-3028/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Udgravning i åbne gruber af granit, ler og grus i Harzen (Sachsen-Anhalt) og Erzgebirge (Sachsen) uden påkrævet procedure for udstedelse af produktionstilladelse	21
94/C 251/37	E-3169/93 af Enrico Falqui, Gérard Onesta, Jean-Pierre Raffin, Virginio Bettini, Gianfranco Amendola, Eva-Maria Quistorp, Eugenio Melandri, Claudia Roth, Hiltrud Breyer, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Wilfried Telkämper, John Iversen, Birgit Cramon Daiber, Paul Staes, Yves Frémion, Paul Lannoye, Maria Aglietta, Bruno Boissière, Maria Isler Béguin, Aline Archimbaud, Rinaldo Bontempi, Alexander Langer, Luciano Vecchi, Antoni Gutiérrez Díaz, Biagio De Giovanni, Maria Santos, Max Simeoni, Vincenzo Mattina, Karl Partsch, Jannis Sakellariou, Heribert Barrera i Costa, Pedro Canavarro, Anna Catasta, Edward Newman, Pasqualina Napolitano, Renzo Trivelli, Birgit Bjørnvig, Diego Santos López, Elda Pucci, Dacia Valent, Pierre Carniti, Ulla Sandbæk, Alexander Falconer, António Coimbra Martins, Luciana Castellina, Mario Melis og Marguerite-Marie Dingirard til Kommissionen Om: Dommen over tidligere regionalrådsmedlem for De Grønne, Sergio Andreis, for at have offentliggjort oplysninger fra en undersøgelse af højriskovirksomheder i Lombardiet	22
94/C 251/38	E-3184/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Fremskridt hen imod indførelse af et ensartet europæisk system for elektriske stikpropper og stikdåser	23
94/C 251/39	E-3300/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske grøntsags- og frugtsektors bekymring over forhandlingerne af aftalen mellem EF og Maghreb	23
94/C 251/40	E-3330/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hjælp til Sydafrika	24
94/C 251/41	E-3331/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ændring af artikler i Lomé-traktaten	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 251/42	E-3332/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: »Rehabilitering« af befolkninger, der har været ramt af ustabilitet som følge af krige og naturkatastrofer	24
94/C 251/43	E-3333/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Arbejdsløn i EF	25
94/C 251/44	E-3342/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: En miljøkatastrofe ud for Pilos	25
94/C 251/45	E-3354/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Situationen vedrørende Panasqueira-minerne i Portugal	26
94/C 251/46	E-3361/93 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: EF-normer for SPF (Sun Protection Factor)	26
94/C 251/47	E-3372/93 af Diego Santos López til Kommissionen Om: En tunnel under Guadalquivir-floden i Andalusien	27
94/C 251/48	E-3378/93 af Maria Cassanmagnago Cerretti, Giorgio Rossetti, Roberto Speciale, Giulio Fantuzzi, Luigi Vertemati, Franco Iacono, Gabriele Sboarina, Giulio Gallenzi og Vincenzo Mattina til Kommissionen Om: Import af græsk cement i Italien	27
94/C 251/49	E-3400/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Handlingsprogram til beskyttelse af vand i Grækenland mod forurening forårsaget af nitrater	28
94/C 251/50	E-3408/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Europols hjemsted	28
94/C 251/51	E-3413/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Posttjenester i ikke tæt bebyggede områder — Grønbog	28
94/C 251/52	E-3440/93 af José Lafuente López til Kommissionen Om: EF-adfærdskodeks for fastsættelse af hotelpriiser	29
94/C 251/53	E-3479/93 af Sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Adgang til offentlig transport i landdistrikterne	30
94/C 251/54	E-3492/93 af David Bowe til Kommissionen Om: Konventionen om kemiske våben	30
94/C 251/55	E-3495/93 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Nuklear brændselscyklus og genanvendelse af plutonium	30
94/C 251/56	E-3500/93 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: Uddannelsesudvalget	31
94/C 251/57	E-3501/93 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: De videregående erhvervsuddannelser og retningslinjer for EF's indsats på uddannelsesområdet	31
94/C 251/58	E-3511/93 af André Sainjon til Kommissionen Om: OECD's firepartsmøde på stålområdet	32
94/C 251/59	E-3515/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fastsættelse af nye betingelser vedrørende produkter fra EFTA- og VISIGRAD-landene	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 251/60	E-3528/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Giftigt og farligt fast affald i Grækenland	33
94/C 251/61	E-3543/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Harmonisering af ølbeskatningen i Fællesskabet	33
94/C 251/62	E-3573/93 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: Ulovlig handel med fugle	34
94/C 251/63	E-3578/93 af François Musso til Kommissionen Om: Korsika og EUROFORM-programmet	34
94/C 251/64	E-3579/93 af François Musso til Kommissionen Om: Korsika og HORIZON-programmet	34
94/C 251/65	E-3584/93 af François Musso til Kommissionen Om: Bevillinger, som er tildelt Korsika	34
94/C 251/66	E-3603/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Fællesskabsrettens gennemførelse	35
94/C 251/67	E-3612/93 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Manglende gennemførelse af det indre marked for pensioner	35
94/C 251/68	E-3618/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: EF-støtte til Georgien	36
94/C 251/69	E-3627/93 af Eolo Parodi til Kommissionen Om: Sikkerhed i forbindelse med blod	36
94/C 251/70	E-3630/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Adoption i Grækenland	37
94/C 251/71	E-3655/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions tiltrædelse af den internationale menneskerettighedskonvention	37
94/C 251/72	E-3696/93 af Dagmar Roth-Behrendt til Kommissionen Om: Flytning af CEDEFOP's hjemsted fra Berlin til Thessaloniki	37
94/C 251/73	E-3713/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Liste over farligt affald	38
94/C 251/74	E-3718/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Husholdningskøleskabe	38
94/C 251/75	E-3753/93 af Vincenzo Mattina til Kommissionen Om: Aftale om arbejdstiden inden for rammerne af GATT	38
94/C 251/76	E-3792/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: En fællesskabsordning om erhvervspraktik	39
94/C 251/77	E-3802/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem EF og Maghreb-landene	40
94/C 251/78	E-3821/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Direktivet om »udstationering af arbejdstagere«	40

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 251/79	E-3824/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Omkostninger ved overvågning af programmer	40
94/C 251/80	E-3850/93 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Bedre forvaltning af TEMPUS-programmet	41
94/C 251/81	E-3875/93 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Arbejdstagernes ret til en passende pension	42
94/C 251/82	E-3883/93 af François Guillaume til Kommissionen Om: Kaffeproducenter	42
94/C 251/83	E-3901/93 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Forsinket momsrefusion i Italien	43
94/C 251/84	E-4002/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Postordre	43
94/C 251/85	E-4016/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forbrugernes rettigheder	44
94/C 251/86	E-3/94 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: EF-midler til små og mellemstore virksomheder	45
94/C 251/87	E-273/94 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Kosmetikdirektivet	45
94/C 251/88	E-484/94 af Menelaos Hadjigeorgiou til Kommissionen Om: Overflytning af Det Europæiske Center for Erhvervsuddannelser	45

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1896/92

af Henry McCubbin (PSE)

til Kommissionen

(23. juli 1992)

(94/C 251/01)

Desuden blev Kommissionens holdning til regionsudvalget klart beskrevet i den udtalelse, den fremsendte til regeringskonferencen i juni 1991, nemlig at udvalgets medlemmer skal være personer, der er valgt til hverv på regionalt og/eller lokalt plan.

Om: Regionsudvalget

I den engelske udgave af Maastricht-traktaten anvendes der et ukendt begreb, der ingen juridisk betydning har. Det drejer sig om begrebet »local bodies«. Forudsat at det ikke er traktatundertegnernes hensigt, at repræsentanterne for Det Forenede Kongeriges regioner skal rekrutteres fra det lokale kapel, bør der da ikke anvendes en mere legalistisk definition herpå? I den franske udgave anvendes begrebet »collectivités locales« og i den tyske udgave »Gebietskörperschaften«, der kan oversættes ved »lokal myndighed«. Er Kommissionen enig i, at dette er den tilsigtede oversættelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(3. september 1993)

Uanset hvilke betegnelser, der anvendes i de forskellige sproglige versioner af EF-traktatens artikel 198 A, der er indføjet ved traktaten om Den Europæiske Union, mener Kommissionen, ligesom EF-Domstolen flere gange har fastslået, at der kun findes én ensartet fortolkning af bestemmelserne i fællesskabsretten på hele EF's område. Betegnelsen »representatives of regional and local bodies« i den engelske udgave af artikel 198 A skal fortolkes sådan, at den engelske udgave af artikel 198 A får samme mening og anvendelsesområde som de andre sproglige udgaver (»repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder«).

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2156/92

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(1. september 1992)

(94/C 251/02)

Om: Foranstaltninger med henblik på fremme af den europæiske offentlige tjeneste

De øgede opgaver for den europæiske offentlige tjeneste kræver, at der ansættes specialiseret personale inden for de forskellige sektorer af EF-forvaltningen.

Der må derfor udvikles en politik med henblik på at give de ansatte i EF-institutionerne gode arbejdsmuligheder og faglig uddannelse på baggrund af de indhøstede erfaringer.

Der er indført interne udvælgelsesprøver for at imødekomme disse behov, men også med henblik på mobilitet, faglig uddannelse og udvikling af en europæisk offentlig tjeneste.

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange budgetbevillinger der er afsat til almindelige udvælgelsesprøver, som afholdes for at opveje personalemæssige mangler?

Kan den endvidere oplyse, hvad det koster at afholde en almindelig udvælgelsesprøve og en intern udvælgelsesprøve, og hvorledes forholdet er mellem de ledige stillinger inden for de forskellige kategorier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel van Miert
(12. oktober 1993)

1. Det budget, Kommissionen har fået tildelt til ansættelse af tjenestemænd, beløber sig for 1993 til 3 500 000 ecu. Det dækker både afholdelse af eksterne og interne udvælgelsesprøver (overgang fra den ene kategori til den anden, fastansættelse af midlertidigt ansatte).

2. Udgifterne til afholdelse af udvælgelsesprøver er meget forskellige: De interne udvælgelsesprøver, hvor det ikke er nødvendigt at godtgøre kandidaternes befordringsudgifter, er ikke særlig dyre (gennemsnitlig ca. 10 000 ecu), mens de almindelige udvælgelsesprøver, hvortil der melder sig et stort antal kandidater, betyder langt større udgifter (i størrelsesordenen 400 000 ecu for en almindelig udvælgelsesprøve).

3. Pr. 15. september 1993 var der 966 ledige stillinger, heraf 404 i kategori A og LA, 309 i kategori B, 237 i kategori C og 16 i kategori D. Dette usædvanligt store antal skyldes det ansættelsesstop, Kommissionen har indført for at klare sine budgetvanskeligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3266/92

af Ben Visser (PSE)
til Kommissionen
(6. januar 1993)
(94/C 251/03)

Om: Tredjemands adgang til jernbanenet

Pr. 1. januar 1993 åbnes jernbanenetene i medlemsstaterne i princippet for tredjemand mod betaling af et gebyr for benyttelsen. Da der ikke findes konkrete gennemførelsesbestemmelser, ventes der store problemer i praksis.

De nationale jernbaneselskaber skal stille tider til rådighed, hvor deres nye »kunder« kan benytte nettet.

Jernbaneselskaberne skal stille sådanne »slots« til rådighed, som passer ind i deres egen planlægning. I forbindelse med grænseoverskridende transport må der købes »slots« i flere medlemsstater, og disse skal passe sammen.

1. Indser Kommissionen nødvendigheden af konkrete gennemførelsesbestemmelser for også at gøre tredjemands anvendelse af jernbanenetene praktisk mulig?

2. Vil Kommissionen forelægge sådanne nærmere bestemmelser på kort sigt?

3. Hvorledes kan det opnås, at de slots, som de nationale jernbaneselskaber giver i forbindelse med grænseoverskridende transport, også kommer til at passe sammen?

4. Hvis dette ikke sker på tilfredsstillende vis, er der da fastsat ankeprocedurer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(19. juli 1993)

Kommissionen har nær kontakt til medlemsstaternes eksperter og jernbaneselskaber i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 91/440/EØF ⁽¹⁾ om udviklingen af Fællesskabets jernbaner.

Parterne afholder regelmæssigt møder på området. På møderne drøftes også ideer til EF-lovgivning om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet. Disse ideer omfatter bl.a. procedurer for internationalt samarbejde om tildeling af grænseoverskridende behovskørsler, voldgiftsprocedurer og muligheden for at indrømme prioriteringer, dvs. særlige serviceydelser for jernbanepassagererne. Kommissionen er i færd med at undersøge disse spørgsmål og agter at fremsætte forslag i den nærmeste fremtid.

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-98/93

af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
til Kommissionen
(10. februar 1993)
(94/C 251/04)

Om: Konkurrenceforvridning som følge af forslaget til den syvende forordning om ændring af forordningen om den maksimale mængde reststoffer

Spinatavlen i det vestlige Münsterland tegner sig for ca. 70 % af den samlede mængde spinat, der dyrkes i Forbundsrepublikken Tyskland. Dyrkningen finder sted på 125 landbrugsbedrifter, der har indgået aftale med Langnese-Iglo GmbH Reken (i Borken-kredsen). I dette ugunstigt stillede område er 1 600 arbejdspladser afhængige af dyrkningen af grøntsager på friland.

Er det Kommissionen bekendt, at ved indførelse af den grænseværdi, som omtales i udkastet, vil spinatdyrkningen blive forlagt til nabolande i EF, navnlig til Nederlandene?

Ganske vist henvises der i begrundelsen for forslaget til de nugældende bestemmelser om maksimale mængder. Det omtales dog ikke, at de maksimale værdier i Nederlandene er fastsat til 3 500-4 000 mg pr. kg afhængigt af årstiderne. De allerede bestående konkurrenceforvridninger — der bl.a. skyldes forskellige bestemmelser om plantebeskyttelse — er blevet skærpet til ulempe for producenterne i Westfalen gennem fastsættelse af maksimale mængder for nitrat, som er væsentligt lavere end de bestemmelser, der gælder i Nederlandene.

Forslaget til forordning, ifølge hvilket der gælder et maksimum for nitratindholdet i en overgangsperiode indtil 1995 på 2 500 mg pr. kg og 2 000 mg pr. kg fra 1. maj 1995, medfører, at netop overgangsperioden af forarbejdningsevirsomheden anvendes til at flytte spinatdyrkningen til Nederlandene.

Fastsættelsen af maksimale mængder for reststoffer i Forbundsrepublikken Tyskland fremrykkes, og på denne måde mister de tyske avlere markeder. Forbrugerbeskyttelsesaspektet forbliver en farce, eftersom disse forarbejdede nederlandske grøntsager uden videre vil kunne sælges i det indre marked.

Er det Kommissionen bekendt, at netop overgangsperioderne i den bebudede harmonisering af grænseværdierne for nitratindholdet fører til en alvorlig konkurrenceforvridning i det indre marked, og hvad agter den at foretage sig i den anledning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. december 1993)

Kommissionen er bekendt med, at forbundsregeringen for øjeblikket er i færd med at udarbejde et udkast til syvende forordning om ændring af forordningen om den maksimale mængde reststoffer. I mellemtiden har Tyskland i overensstemmelse med sin forpligtelse meddelt den endelige version af udkastet.

Nitrat hører til de kemiske stoffer, hvis optagelse i den menneskelige organisme indebærer en potentiel risiko for folkesundheden. Forbruget af visse typer grøntsager, herunder spinat, er årsag til en væsentlig del af nitratoptagelsen. Grøntsagers potentielle nitratindhold udviser sæsonmæssige udsving afhængigt af vejrforholdene.

Kommissionen er af den opfattelse, at indførelse af god landbrugspraksis vil gøre det muligt at forbedre folkesundheden på dette område. Da der er brug for overgangsperioder, må der gradvis fastsættes strengere og strengere maksimumsgrænser, indtil der kan fastsættes en definitiv grænseværdi.

På denne baggrund er Kommissionen helt opmærksom på risikoen for konkurrenceforvridning. Dette er grunden til, at EF-bestemmelser er under udarbejdelse i forlængelse af Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler⁽¹⁾ med henblik på at begrænse grøntsagers nitratindhold. Denne harmonisering af medlemsstaternes lovgivning skal gøre det muligt at undgå konkurrenceforvridning og i højere grad at tage hensyn til kravet om beskyttelse af folkesundheden og forbrugerne i det indre marked.

⁽¹⁾ EFT nr. L 37 af 13. 2. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-477/93

af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(12. marts 1993)
(94/C 251/05)

Om: PHARE-programmet

Kan Kommissionen oplyse nærmere enkeltheder om projekter, der i øjeblikket under PHARE-programmet bliver gennemført på miljøområdet med støtte fra Fællesskabet, og hvilke der forventes at få støtte i løbet af 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan
(21. juni 1993)

I 1990, 1991 og 1992 er der via PHARE-programmet stillet 254 mio. ecu til rådighed til støtte af miljøforbedring på projektbasis i Bulgarien, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Polen, Rumænien og de baltiske stater. Det repræsenterer ca. 11 % af det samlede PHARE-budget for 1990—1992. Der er vedlagt en detaljeret fordeling.

Støtten ydes enten på basis af årlige nationale eller regionale miljøprogrammer eller miljøkomponenterne i de generelle faglige bistandsfaciliteter. I dag er over 300 individuelle projekter under gennemførelse. Hvad angår Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet og Bulgarien, forvaltes disse projekter af PHARE's projektgennemførelsesenheder, der er placeret i miljøministerierne. De andre forvaltes direkte af Den Operative Tjeneste PHARE.

Fokus, indholdet og fremgangsmåden i miljøprogrammerne og arten af de projekter, der er blevet udviklet fra år til år, beskrives nedenfor:

Nationale programmer

I 1990 var den økonomiske omstilling og den dermed forbundne udvikling af nationale miljøpolitikker og -strategier endnu ikke påbegyndt. PHARE-miljøprogrammet omfattede derfor en lang række individuelle projekter, alle af høj kvalitet, som var blevet fastlagt af internationale eksperter (G-24 fact-finding missioner) i samarbejde med modtagerlandenes regeringer. Mange af projekterne var imidlertid ikke direkte forbundet med omstillingsprocessen og moderniseringen af miljøforvaltningen.

I 1991 blev denne »indkøbsliste-fremgangsmåde« afløst af en sammenhængende fremgangsmåde med integrerede programmer, i hvilke de PHARE-støttede aktiviteter var direkte forbundet med gennemførelsen af de respektive staters miljøpolitik med klart fokus på støtte til udvikling af miljøstyringsevnen, omfattende styrkelse af institutionerne, uddannelse og policy-planlægning. Denne fremgangsmåde blev fulgt og vil fortsat blive fulgt i de baltiske stater, Rumænien og Bulgarien i 1992 og 1993.

For Polens og Ungarns vedkommende blev programmerne i 1992 omdannet til fondsprogrammer, hvor fremgangsmåden er at kanalisere PHARE-støtte gennem bestående indenlandske instrumenter for miljøinvesteringer for dermed at støtte tilvejebringelsen af indenlandske ressourcer til miljøinvesteringer. Enkelthederne vedrørende disse programmer, der betragtes som forløbere for PHARE-orienteringen for 1993—1997, og som kommer til at medføre en klar decentralisering i gennemførelsen, er i øjeblikket under bearbejdning.

Regionale programmer

I erkendelse af, at miljøforringelsen er af politisk og grænseoverskridende art, blev der i 1991 iværksat et regionalt miljøprogram med fokus på nogle af de største pan-europæiske problemer (f.eks. Donau-bækkenet, den »sorte trekant«, Østersøen og Sortehavet) efterfulgt af et nyt program i 1992. En stærk politisk tilslutning til nærmere miljømæssig integration på pan-europæisk plan kom til udtryk på de europæiske miljøministres konference på Dobris Slot i juni 1991, og forberedelserne til en miljøhandlingsplan for Europa blev sat i gang. I slutningen af 1992 godkendte Kommissionen et program til 10 mio. ecu til støtte af projekter i tilslutning til miljøhandlingsplanen for Europa.

Finansierede programmer for 1993

De nationale miljøprogrammer for 1991 og 1992 og de regionale programmer for 1991 og 1992 løber over tre år og finansieres således fortsat i 1993. Forberedelsen af de nationale og regionale programmer for 1993 befinder sig stadig på et meget tidligt stadium, og det er endnu ikke muligt at give et klart overblik over, hvilke beløb der vil blive stillet til rådighed, eller hvilke projekter der vil blive finansieret.

PHARE-miljøprogrammer 1990—1992

(mio. ecu)				
Land	1990	1991	1992	1990—1992
Bulgarien	3,5	7,5	7,5	18,5
Tjekkoslaviet	30,0	5,0	—	35,0
Ungarn	25,0	10,0	10,0	45,0
Polen	22,0	35,0 + 5,0	18,0	80,0
Det tidligere DDR	20,0	—	—	20,0
Rumænien	—	2,0	5,0	7,0
Estland	—	—	0,3	0,3
Litauen	—	—	0,2	0,2
Letland	—	—	0,2	0,2
Regionale ⁽¹⁾	2,0 ⁽²⁾	20,0	16 + 10 ⁽³⁾	48,0
I alt	102,5	84,5	67,2	254,2
Procent af det samlede PHARE-budget	20,5 %	10,7 %	6,3 %	11 %

⁽¹⁾ De regionale miljøprogrammer for 1991 og 1992 omfatter:

- integreret miljøprogram for Donau-floden
- integreret miljøprogram for Sortehavet og Østersøen
- program for rehabilitering af Den Sorte Trekant
- udvidelse CORINE-metoderne
- telemåling (i hovedsagen en udvidelse af MARS-programmet)
- forskningsprogram vedrørende luft og sundhed (til dels forvaltet af GD XII)
- støtte til udarbejdelse af miljøstatusrapporten for Europa
- støtte til det regionale miljøcenter i Budapest.

⁽²⁾ Støtte til det regionale miljøcenter for Central- og Østeuropa i 1990 og 1991.

⁽³⁾ Støtte til gennemførelsen af miljøhandlingsplanen for Europa (opfølgning af Dobris-mødet).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-587/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(31. marts 1993)

(94/C 251/06)

Om: Forarbejdede skind i Fællesskabet

I betragtning af den generelle situation i Fællesskabet, hvad angår produktion og handel med forarbejdede skind, anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt at tage initiativ til en regulering af importen fra tredjelande og videre til at forbedre og genskabe den gode kvalitet af skind produceret i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(3. september 1993)

For så vidt som EF's læderimport sker på loyal vis, er der ingen væsentlig begrundelse for at indføre bestemmelser

herfor, så meget mere som denne import til dels er nødvendig for EF-virksomhedernes aktiviteter. I det omfang, de betingelser og fremgangsmåder, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne vedrørende beskyttelse og anti-dumping, er til stede, undersøger Kommissionen fortsat med vanlig omhu hvert enkelt tilfælde, den måtte få forelagt.

Kommissionen er fuldt ud klar over, at kvaliteten af de uforarbejdede skind, der produceres i Fællesskabet, kan forbedres yderligere. Såfremt der forelægges projekter af fælles interesse for sektoren, vil Kommissionen være parat til at undersøge, hvilke ledsageforanstaltninger der er mulige med de til rådighed stående instrumenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-832/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(21. april 1993)

(94/C 251/07)

Om: Seminarer for dommere

På det vigtige retsområde står mange medlemsstater særdeles uforberedt over for den europæiske integration. I Grækenland f.eks. har kun en forsvindende del af dommerne kendskab, og det endda mangelfuldt, til EF-retten, som er avanceret og dynamisk og vedrører såvel myndigheder som borgere. I betragtning af det nødvendige i, at EF-lovgivningen bliver gennemført straks i hele Fællesskabet som omhandlet i FACTORTAME-dommen af 19. juni 1990, hvilke skridt vil Kommissionen da tage over for de nationale myndigheder med henblik på afholdelse af seminarer for dommere, for at disse hurtigst muligt kan sætte sig ind i EF-retten, og for at de ikke alene bliver sig deres nationalretlige opgave, men også deres EF-retlige opgave, bevidst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(17. januar 1994)

Kommissionen er enig med det ærede medlem om, at det er vigtigt for Fællesskabet, at medlemsstaternes dommere er i besiddelse af tilstrækkeligt kendskab til EU-retten, og at uddannelsen af dommere i EU-ret foregår på et passende højt niveau. Emnet har tidligere været drøftet og blev det igen for nylig på et møde mellem justitsministrene. Spørgsmålet er vigtigt i al almindelighed, men det er desuden af ganske særlig betydning for opfølgningen af Sutherland-rapporten om det indre markeds funktion. I denne forbindelse godkendte ministrene Kommissionens forslag om at tilrettelægge et seminar med deltagelse af de ansvarlige for uddannelsen af dommere i medlemsstaterne og repræsentanter for lærestalter, der beskæftiger sig med undervisning i EU-ret. Blandt disse lærestalter har Det Europæiske

Institut for Offentlig Administration i Maastricht og Det Europæiske Retsakademi i Trier specialiseret sig i at tilrettelægge kurser i EU-ret for jurister.

Seminaret fandt sted den 15. og 16. marts i Luxembourg under Det Europæiske Institut for Offentlig Administrations auspicer, og blandt deltagerne var repræsentanter for EF-Domstolen og Kommissionen. Den grundlæggende uddannelse og dokumentationsarbejdet skal fortsat være et anliggende for medlemsstaterne, om end en opprioritering er tiltrængt, men der var på seminaret enighed om, at videreuddannelse og specialisering samt udveksling af erfaringer skal varetages på fællesskabsniveau af de forskellige lærestalter i samråd med EU-institutionerne. Det overvejes netop nu, hvordan dette seminar bedst kan følges op.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1075/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(6. maj 1993)

(94/C 251/08)

Om: Behovet for oprettelsen af en Europæisk Fond for Intellectuel Produktion

I betragtning af at de europæiske forfattere (i hvert fald de fleste) i dag har en dårlig økonomi, agter Kommissionen da at udfærdige et direktiv med henblik på oprettelsen af en Europæisk Fond for Intellectuel Produktion, som kan yde økonomisk støtte til forfattere — og i bekræftende fald, hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. oktober 1993)

Muligheden for på fællesskabsplan at indføre en ordning, hvorved ophavsretten ophæves mod betaling af et vist beløb til forfatteren, hvilket det ærede medlems forespørgsel indirekte går på, har tidligere været overvejet. Ordningen går ud på, at staten eller dertil bemyndigede forfattersammenslutninger modtager indtægter for udnyttelse af litterære og kunstneriske værker, som er blevet offentlig ejendom, således at de kan støtte ophavsmændene økonomisk gennem en almindelig fond.

Visse medlemsstater er meget imod dette af retlige og økonomiske grunde. Det vil bl.a. indebære en forhøjelse af værkernes pris, og de europæiske værker vil derfor vanskeligt kunne klare sig i konkurrencen på eksportmarkederne.

Det skal dog understreges, at der er fundet mere interessante løsninger på fællesskabsplan, hvorved ophavsmændene kan støttes:

Rådet vedtog således den 19. november 1992 direktiv 92/100/EØF ⁽¹⁾ om udlejnings- og udlånsrettigheder. Ifølge direktivet indføres der eneret til at tillade eller forbyde udlejning og udlån af ophavsretligt beskyttede værker. Med hensyn til offentligt udlån kan medlemsstaterne gøre indskrænkninger i eneretten, såfremt i det mindste ophavsmændene oppebærer vederlag. Indførelse af ret til offentligt udlån på fællesskabsplan sikrer ophavsmændene vederlag til gengæld for udnyttelse af værkerne.

I øvrigt vedtog Rådet og de i Rådet forsamlede kulturministre i resolutionen af 18. maj 1989 om et fremstød for bøger og læsning ⁽²⁾ otte foranstaltninger, som skal komme i første række på området for bøger og læsning. Nogle af foranstaltningerne, såsom udarbejdelse af en håndbog for forfattere og oversættere, som forventes udgivet i 1993, og indførelse af en europæisk litteraturpris, henvender sig direkte til forfattere.

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 27. 11. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. C 183 af 20. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1163/93

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen

(12. maj 1993)

(94/C 251/09)

Om: Miljøvenlige fiberråstoffer

1. Er det rigtigt, at metoder vedrørende produktion af naturfibre i forbindelse med drøftelsen om miljøvenlige fiberråstoffer er blevet betegnet som yderst betænkelige?
2. Er det desuden rigtigt, at der blev gjort opmærksom på denne negative miljøpåvirkning navnlig i forbindelse med dyrkning af bomuld og de ukrudtsbekæmpelsesmidler, der anvendes hertil, som også kan genfindes i beklædningsgenstande heraf?
3. Har jeg ret i, at der i forbindelse med udvinding af naturfibre på traditionel vis ikke kan udelukkes en sundhedsskadelig påvirkning af forbrugeren?
4. Hvilke bestræbelser er der fra EF-landenes side gjort for at fjerne sundhedsskadelige risici ved produktionen eller bringe dem ned på et minimum?
5. Hvilke muligheder findes der for at anspore bomuldsproducenterne i EF (f.eks. Grækenland: 200 000 tons bomuld om året; Spanien: 80 000 tons bomuld om året) til at anvende økologiske dyrkningsmetoder via EF's landbrugsstøtte?
6. Efter flere politikeres opfattelse kunne sådanne pålæg, som formindsker udbyttet og dermed indtægterne, ikke

indføres i de udviklingslande, der er afhængige af eksport heraf. Findes der sikre argumenter, som i det mindste begrundes denne teori og eventuelt afviser den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(15. september 1993)

1. Metoderne vedrørende produktion af naturfibre indebærer ikke nogen specifikke problemer ud fra et miljømæssigt synspunkt. Fabrikkerne, der behandler naturfibre, skal tilpasse sig den eksisterende lovgivning og have de nødvendige anlæg til at undgå forurening af vand og luft.
 2. De oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, tyder på, at der kun sjældent optræder pesticidrester fra behandling af afgrøder inden høsten, og da i meget små mængder.
 3. I visse tilfælde forekommer sygdomme i forbindelse med håndtering af naturfibre (for eksempel: byssinosis).
 4. Medlemsstaterne er selv ansvarlige for arbejdernes beskyttelse. Kommissionen minder dog om, at de minimale forskrifter for arbejdstagere med hensyn til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen findes i Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽¹⁾, og at medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre direktivet i deres nationale lovgivning.
- Denne rammetekst, der nu er suppleret med over ti særlige gennemførelsesdirektiver, fastsætter med hensyn til arbejdsmiljøet arbejdsgivernes ansvar og forpligtelser samt arbejdstagernes rettigheder og forpligtelser, navnlig med hensyn til information, uddannelse og medindflydelse i virksomhederne. Den nævner også de generelle principper for forebyggelse, der skal anvendes på alle arbejdspladser i Fællesskabet som minimale normer for medlemsstaterne.
5. Forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽²⁾ giver mulighed for at yde støtte til landbrugere, der forpligter sig til at producere mere miljøvenligt, for eksempel ved at mindske brugen af plantebeskyttelsesmidler og handelsgødning eller ved andre metoder til ekstensivering af produktionen som begrænsning af kunstig vanding.
- Bomuldsproducenter, der forpligter sig til at producere efter driftsbetingelser, der er en del af et zoneprogram — der også omfatter bomuld — kan modtage præmier, hvis dette program godkendes af Kommissionen ved anvendelse af den nævnte forordning.
6. Af tekniske grunde kræver dyrkning af bomuld uden pesticidrester, at der gennemføres specifikke pesticid- og insekticidprogrammer eller -foranstaltninger som et alternativ til pesticidintensive dyrkningsmetoder. Disse pro-

grammers eller foranstaltningers gennemførelse betyder ikke nødvendigvis, at udviklingslandenes eksport vil blive påvirket i negativ retning. Kommissionen mener, at man altid kan finde nye veje, så handel og miljø ikke blot bliver forenelige, men også gensidigt støtter hinanden.

(¹) EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

(²) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1516/93

af Henry Chabert (PPE)

til Kommissionen

(14. juni 1993)

(94/C 251/10)

Om: Fjernsynsudsendelser der indeholder vold og pornografi

Kan Kommissionen oplyse os om de forskellige medlemsstaters lovgivning vedrørende udsendelser, der indeholder scener med vold eller pornografi?

Kan Kommissionen uafhængigt af de holdninger, der hersker blandt de enkelte europæiske borgere og medlemsstater, oplyse, hvilke initiativer den agter at tage med henblik på at beskytte i det mindste børnene og de unge i Europa imod disse udsendelsers skadelige påvirkning?

Har Kommissionen — ud fra den betragtning, at der i vores kultur ofres stadig mere tid på denne udtryks- og kommunikationsform og tillægges den stadig større betydning — gjort sig overvejelser om, hvordan den vil kunne fremme en virkelig billedpædagogik, der giver alle unge mulighed for at beherske ikke alene det, samtlige undervisningsprogrammer forsøger at formidle, men også billedmediet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(22. oktober 1993)

Det ærede medlem henvises til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 1461/93 (¹) om pornografiske tv-udsendelser. Svaret vedrører også udsendelser, som indeholder umotiverede voldsscener.

Kommissionen deler det ærede medlems ønske om, at der vil opstå en egentlig billedpædagogik inden for medlemsstaternes undervisningssystemer, men erindrer om, at undervisningspolitikken henhører under de nationale myndigheders kompetence.

Som en subsidieret foranstaltning er der dog allerede blevet iværksat en række relevante tiltag inden for rammerne af MEDIA-programmet.

(¹) EFT nr. C 219 af 8. 8. 1994, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1579/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen

(17. juni 1993)

(94/C 251/11)

Om: Anlæggelse af Imittos-ringvejen

Der er ved at blive anlagt en ringvej gennem »den grønne lunge« omkring Imittos-bjerget for bedre at regulere trafikken i Athen. Den måde, hvorpå denne ringvej anlægges, har givet anledning til reaktioner på grund af den manglende evaluering af de miljømæssige virkninger, på grund af formelle fejl i samrådsproceduren og på grund af fældning af 10 000 træer på et areal på 100 ha med værdifuld skov. Områdets borgere har appelleret til Statsrådet (11. december 1991) og indsendt en klage til Kommissionen (5. maj 1992) om overtrædelse af direktiv 85/337/EØF (¹). Den del af det samlede projekt (budget på 26 mio. dr.), som er påbegyndt nu med fældning af træer med henblik på jordarbejdet (budget på 4 mio. dr.), sker uden at der er foretaget en samlet forundersøgelse vedrørende alternative anlægelsesløsninger for at finde frem til den mest miljøvenlige løsning.

Med hensyn til den konkrete projektering er det kendetegnende, at de krævede miljøkrav blev fremsat den 6. juli 1992, dvs. otte måneder efter den 6. november 1991, hvor kontrakten om arbejdet blev indgået.

Hvor langt er man nået med behandlingen af den klage, der blev indsendt til Kommissionen?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at sikre, at Imittos-ringvejen bygges på en måde, så de miljømæssige virkninger reduceres til et minimum?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. juni 1994)

Kommissionen er blevet underrettet om, at den hellenske forfatningsdomstol med sine afgørelser af 11. juni 1993 (nr. hhv. 1035/93 og 1038/93) har annulleret miljøministeriets to afgørelser om tilladelse til anlæggelse af den pågældende

omfartsvej som følge af visse uregelmæssigheder med hensyn til proceduren for vurdering af projektets miljømæssige følgevirkninger. For eventuelt igen at kunne iværksætte de pågældende anlægsarbejder kræves der i givet fald en ny tilladelse, som først kan gives, når der er blevet foretaget en ny evalueringsprocedure, hvorunder man behørigt overholder den græske lovgivnings bestemmelser med hensyn til omsætningen af Rådets direktiv 85/337/EØF til national lovgivning.

Hvad angår kommunerne Moura-Barrancos-Serpa-Mourão har de portugisiske myndigheder ydet denne region støtte med et beløb på 49 mio. esc. og lån med rentegodtgørelse til et samlet beløb på 4 680 mio. esc.

Desuden har denne region haft gavn af støtteordninger fra EUGFL, Garantisektionen, til et beløb på 700 mio. esc. efter forordning (EØF) nr. 3311/92 om særlige foranstaltninger til fordel for producenter, der blev ramt af tørken i Portugal ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 332 af 18. 11. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1602/93

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(18. juni 1993)
(94/C 251/12)

Om: Tørken i Portugal

Den tørke, der har ramt nogle portugisiske regioner, navnlig den sub-region, der omfatter kommunerne Moura, Barrancos og Serpa, kræver, at der vises en særlig opmærksomhed fra Kommissionens side.

Kan Kommissionen i denne forbindelse give følgende oplysninger:

1. Hvilken eller hvilke former for støtte er der allerede nu under det operationelle program om tørken i Portugal overført til den pågældende medlemsstat? Hvornår?
2. Hvilke støtteordninger er godkendt for sub-regionen Moura-Barrancos-Serpa? Hvor stor en procentdel udgør disse af de samlede støtteordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. december 1993)

I juli 1992 godkendte Kommissionen et operationelt program vedrørende tørken i Portugal, for hvilket der er fastsat en medfinansiering fra EUGFL, Udviklingssektionen, på 51 mio. ecu for perioden 1992—1993.

I henhold til finansieringsproceduren for de operationelle programmer foretages overførslen af fællesskabsbevillinger til medlemsstaten navnlig afhængig af programmets økonomiske gennemførelse og på grundlag af en anmodning fra medlemsstaten.

Pr. 30. juni 1993 blev et beløb på 25,5 mio. ecu overført til Portugal som Fællesskabets medfinansiering af det operationelle program vedrørende tørken.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1832/93

af Filippas Pierros (PPE)
til Kommissionen
(13. juli 1993)
(94/C 251/13)

Om: Finansiering inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 866/90

Jf. forordning (EØF) nr. 866/90 ⁽¹⁾ havde Kommissionen godkendt en sektorplan for mælk i Grækenland, hvis aktiviteter finansieres inden for rammerne af første fællesskabsstøtteramme på dette område.

I forbindelse med den godkendte plan af en størrelsesorden på 34,5 mia. dr. for hele Grækenland, forudses ingen støtte til oprettelse af nye ostefabrikker. Hvad angår Østmakedonien og Thraki er der afsat et beløb på 1,7 mia. dr., af hvilke 340 mio. med henblik på omplacering af en mindre ostefabrik.

På trods heraf har det græske landbrugsministerium til hensigt inden for rammerne af sektorplanen for mælk og efter anmodning om fællesskabsstøtte at oprette en ny ostefabrik i Thraki med et budget på 9 mia. dr., hvilket har skabt alvorlig foruroligelse i de allerede eksisterende fabrikker.

Muligheden for en sådan udvikling skaber naturligvis en række spørgsmål. For det første dækkes det under ingen omstændigheder af den af Fællesskabet godkendte sektorplan. For det andet er det tvivlsomt, om de allerede i området eksisterende og den nye fabrik kan overleve, fordi mælkeproduktionen i Thraki mindskes år for år med en hastighed på 10 %, hvorved der helt sikkert vil opstå en råvaremangel.

Er kan Kommissionen klar over de græske myndigheders hensigter, og har den til hensigt at godkende en sådan ændring af den første fællesskabsstøtteramme?

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(13. december 1993)

Valget af de investeringer, der foreslås med støtte fra EUGFL inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 866/90, er medlemsstatens ansvar.

Blandt de betingelser, som investeringerne skal opfylde, er der grund til at nævne de kriterier for valg, som er fastlagt i Kommissionens beslutning 90/342/EØF⁽¹⁾ samt bestemmelserne i fællesskabsstøtterammen til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 866/90 og (EØF) nr. 867/90 i Grækenland, godkendt ved Kommissionens beslutning 92/80/EØF⁽²⁾.

I betragtning af ovenstående kræver Kommissionen systematisk oplysninger om situationen i de regioner, som en medlemsstat foreslår investeringer i. Da denne procedure fra Kommissionens side varierer fra sag til sag, er den baseret på en samlet analyse pr. sektor og pr. region.

Hvad angår den information, hvorefter de græske myndigheder skulle kræve en ændring af den gældende fællesskabsstøtteramme for derefter at kunne indgive en anmodning om finansiering for det pågældende investeringsprojekt, er der indtil videre ikke kommet nogen anmodning til Kommissionen, og de disponible bevillinger til finansiering af investeringer inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 866/90 og den gældende fællesskabsstøtteramme er allerede opbrugt.

De nye anmodninger fra Grækenland om medfinansiering af investeringsprojekter til forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter vil blive undersøgt efter de bestemmelser, der er gældende for den nye programmeringsperiode for strukturfondene fra den 1. januar 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 7. 6. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 31 af 7. 2. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1849/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. februar 1993)

(94/C 251/14)

Om: Våben i EF

Gennemførelsen af EF-direktiv 91/477/EØF⁽¹⁾ og fastlæggelsen af en fælles EF-politik vedrørende import, handel og transport af våben og vedrørende besiddelse og anvendelse af våben bør snarest muligt træde i kraft i anledning af den europæiske samlingsproces. Har Kommissionen foretaget

sig noget med hensyn til straks at harmonisere våbenlovgivningen i EF's medlemsstater — og i så fald hvad?

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 13. 9. 1991, s. 51.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(28. februar 1994)

Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben er en af de ledsageforanstaltninger, der er truffet som led i virkeliggørelsen af det indre marked. Det drejede sig i den forbindelse om at sørge for, at afskaffelsen af kontrollen ved EF's indre grænser ikke førte til manglende sikkerhed. Med henblik herpå fastsættes i direktivet en række mindstenormer, bl.a. for så vidt angår klassificering af våben, regler for privatpersoners erhvervelse og besiddelse af våben og regler for våbenhandlers virksomhed, men det giver også medlemsstaterne mulighed for på disse områder at opretholde eller vedtage strengere regler. Det skal bemærkes, at erhvervsmæssig overførsel af krigsvåben, samt de væbnede styrkers, politiets eller offentlige tjenesters erhvervelse af våben er holdt uden for direktivets anvendelsesområde.

Med henblik på at løse de praktiske problemer, der følger af, at kun halvdelen af medlemsstaterne har gennemført direktivet, har Kommissionen indkaldt til ekspertmøder, som har gjort det muligt at lette den administrative samordning mellem medlemsstaterne.

Kommissionen agter ikke at tage nye initiativer med hensyn til de våben, der omfattes af direktiv 91/477/EØF, og den skal minde det ærede medlem om, at i medfør af EF-traktatens artikel 223, stk. 1, »kan hver medlemsstat træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af våben, ammunition og krigsmateriel«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1900/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 251/15)

Om: Højspændingsledninger i beboede områder på Attika

En række miljøorganisationer i Grækenland har protesteret kraftigt mod de højspændingsledninger, der går igennem beboede områder på Attika, og som ifølge undersøgelser medfører en stigning i forekomsten af sygdomme i nervesystemet samt leukæmi og kræft.

Kan Kommissionen oplyse, om der er grundlag for disse protester, og om det græske elektricitetsselskab trækker

sådanne ledninger, uden at der er foretaget fuldstændige undersøgelser af deres indvirkning på miljøet og af risiciene for befolkningen?

Hvad har direktoratet for miljøplanlægning under det græske Ministerium for Miljø, Fysisk Planlægning og Offentlige Arbejder gjort for at tvinge elselskabet til at overholde betingelserne for godkendelse af masternes og understationernes placering? I betragtning af at elselskabet ikke anvender EF's direktiv på området (85/337/EØF) ⁽¹⁾, hvorledes kan Ministeriet for Miljø, Fysisk Planlægning og Offentlige Arbejder da tillade, at det fortsat foretager sådanne installationer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(11. oktober 1993)

Jeg skal henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 554/93 fra L. Smith ⁽¹⁾, der vedrører alle skriftlige og mundtlige forespørgsler om de virkninger, elektromagnetiske felter kan have på menneskets sundhed, og især hvilke virkninger højspændingsledninger har.

I henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet er det op til medlemsstaterne at skønne, om et projekt, som er anført i direktivets bilag II, som projektet vedrørende elledninger i Attika-området, skal vurderes miljømæssigt, især med hensyn til omfang og placering.

I øjeblikket kan Kommissionen ikke konkludere, at de græske myndigheder ikke har opfyldt de forpligtelser, der hidrører fra førnævnte fællesskabsret, da man ikke råder over detaljerede oplysninger om placeringen af det pågældende projekt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 207 af 30. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1909/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(15. juli 1993)
(94/C 251/16)

Om: Varer fremstillet ved tvungent eller pligtmæssigt arbejde

Under henvisning til artikel 29 i ILO's konvention af 1930 vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde, som er ratificeret af 128 lande, samt til artikel 105 i ILO's konvention af 1957 om afskaffelse af tvangsarbejde, som er ratificeret af 111 lande, bedes Kommissionen meddele, om samtlige EF's medlemsstater har udstedt forbud mod tvungent eller pligtmæssigt arbejde? Endvidere bedes den oplyse, om den har forbudt import til EF af varer, der er blevet fremstillet ved lignende arbejde i tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan
(8. december 1993)

Alle Fællesskabets medlemsstater har ratificeret såvel ILO-konvention nr. 29 af 1930 om tvungent eller pligtmæssigt arbejde som ILO-konvention nr. 105 af 1957 om afskaffelse af tvangsarbejde.

ILO har dog fremsat en række bemærkninger til nogle medlemsstaters anvendelse af konventionerne.

De gældende fællesskabsforskrifter omfatter ikke bestemmelser om import af varer fremstillet i fængsler eller ved tvungent eller pligtmæssigt arbejde.

Den vigtigste årsag til denne mangel på lovgivning er de vanskeligheder, som toldmyndighederne har ved at afgøre, under hvilke vilkår varer fremstilles i tredjelande.

Det ærede medlem henvises ligeledes til det skriftlige svar, som Kommissionen afgav på mundtlig forespørgsel nr. H-18/93 af Kenneth Coates ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger 3-426 (januar 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2099/93

af Michael Elliott (PSE)
til Kommissionen
(23. juli 1993)
(94/C 251/17)

Om: Udnævnelse af et kommissionsmedlem med særligt ansvar for racerelationer og bekæmpelse af racisme i Fællesskabet

Det Europæiske Indvandrerforum, som Kommissionen støtter over en budgetpost, Parlamentet har godkendt, har gentagne gange anmodet om udnævnelse af et kommissionsmedlem med særligt ansvar for racerelationer og bekæmpelse af racisme i Fællesskabet. Denne anmodning har fået tilslutning fra mange medlemmer af Den Socialistiske Gruppe.

Men hvad er der i realiteten sket? Øjensynlig er kommissionsmedlem Flynn ansvarlig for indvandring, asyl og indre anliggender og kommissionsmedlem Archirafi for den frie bevægelighed for personer, men det er ikke helt det, der er behov for, nu hvor racehad og -vold er i vækst i Europa. Vil anmodningen fra Det Europæiske Indvandrerforum reelt blive efterkommet?

Dette illustrerer et særligt problem, som bidrager til offentlighedens manglende forståelse af, hvad Kommissio-

nen foretager sig, nemlig det forhold, at de forskellige ansvarsområder og administrative strukturer inddeles i henhold til traditionel faglig ekspertise eller abstrakte begreber i stedet for at lade dem være baseret på de brede spørgsmål, som almindelige mennesker er optaget af. Hvorfor er f.eks. den fundamentale målsætning om bekæmpelse af arbejdsløsheden opsplittet mellem flere forskellige kommissionsmedlemmer og generaldirektorer, og hvorfor beskæftiger hele fire kommissionsmedlemmer sig med aspekter af spørgsmålet om dyrs velfærd?

Intet under, at offentligheden er forvirret!

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(20. december 1993)

Kommissionen er helt enig med det ærede medlem i, at racisme bør bekæmpes i Fællesskabet, men den mener ikke, at det ville være hensigtsmæssigt, om et kommissionsmedlem fik specielle beføjelser på et område, hvor det først og fremmest er medlemsstaterne, der har ansvaret. Kommissionens foranstaltninger mod racisme og fremmedhad kan vedrøre mere end ét kommissionsmedlems ansvarsområde, og i så tilfælde sørger den for koordination.

Integreringen af lovligt indvandrede personer og indvandringspolitikken i almindelighed henhører under kommissionsmedlem Padraig Flynns portefølje, der omfatter de væsentligste aspekter af problematikken, som Kommissionen efter ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union har visse beføjelser for. Derfor var det ham, der som dialogpartner for nylig mødtes med repræsentanterne for Det Europæiske Indvandrerforum.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2148/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. juli 1993)
(94/C 251/18)

Om: Efteruddannelse af landmænd i miljøvirkningerne af ubetænksom anvendelse af sprøjtemidler

Agter Kommissionen — vel vidende, at en national politik vedrørende undervisning i miljøhensyn i visse medlemsstater slet ikke eksisterer (dette gælder f.eks. i Grækenland) — at tage initiativ til at begrænse den forkerte brug af naturressourcer og til at mindske land- og vandforureningen fra affald fra landbruget gennem efteruddannelse og infor-

mation af landmændene om følgerne af ubetænksom eller forkert brug af sprøjtemidler (pesticider, kunstgødning, hormoner og andre planteregulerende midler)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(13. december 1993)

I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 2078/93 ⁽¹⁾ af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje. I denne forordning er der blandt andre foranstaltninger fastsat støtte til landmænd, der frivilligt forpligter sig til at bruge væsentligt mindre handelsgødning og/eller pesticider. Denne støtteordning skal obligatorisk anvendes af medlemsstaterne ved flerårige zoneprogrammer eller ved et generelt regelsæt, der fastsætter den horisontale gennemførelse på hele deres område. Fællesskabet medfinansierer denne støtteordning gennem EUGFL, Garantisektionen, med 75 % for mål nr. 1-områderne og med 50 % for resten.

For øvrigt giver artikel 6 i denne forordning også mulighed for fællesskabsdeltagelse i gennemførelsen af kurser og praktikophold samt demonstrationsprojekter, der tager sigte på miljøvenlig land- og skovbrugspraksis, og der er forenelig med kravene om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og pleje af det åbne land og landskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2171/93
af Christine Oddy (PSE)
til Kommissionen
(28. juli 1993)
(94/C 251/19)

Om: Søfartsuddannelse og -sikkerhed

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at der ydes hjælp til uddannelsen af søfarende, efter at en undersøgelse foretaget af det britiske transportministerium har vist, at menneskelige faktorer spillede ind ved 90 % af de undersøgte kollisioner og grundstødninger samt ved 75 % af kontakterne, brandene og eksplosionerne?

Hvad agter den navnlig at gøre for at sikre en forbedring af sprogkravene, bl.a. vedrørende anvendelse af et fælles

arbejdssprog med henblik på at undgå problemer i de tilfælde, hvor en besætning består af flere nationaliteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(10. februar 1994)

Den menneskelige faktors betydning er udtrykkeligt blevet understreget i Kommissionens meddelelse om en fælles politik vedrørende sikkerhed til søs ⁽¹⁾. Det har vist sig, at menneskelige fejl (som ofte skyldes dårlig arbejdstilrettelæggelse), enten fra mandskabets side eller personalet på land, tegner sig for ca. 60 % af alle skader efter en ulykke og mere end 80 % af mindre uheld.

For at mindske risikoen for menneskelige fejl blev der i meddelelsen opstillet en række prioriterede foranstaltninger, hvoraf én bl.a. går ud på at forbedre anvendelsen af IMO's Convention on Standard of Training, Certification and Watch keeping for seafarers (STCW).

I denne forbindelse har Kommissionen forelagt Rådet et forslag til direktiv om minimumskrav for uddannelse af søfarende som et middel til at forbedre sikkerheden ⁽²⁾. Forslaget omfatter minimumskrav til uddannelse med hensyn til kaptajner, officerer og almindelige besætningsmedlemmer om bord på skibe, som sejler under en medlemsstats flag, herunder EUROS flag, når et sådant register bliver vedtaget.

De minimumsuddannelseskrav, som foreslås, er de samme som defineret i IMO's 1978 STCW konvention, som er blevet godkendt og ratificeret af alle medlemsstater med handelsflåder. Udkastet til direktiv fastsætter også, at besætningsmedlemmer, som gør tjeneste på passagerskibe eller skibe, der sejler med farlig eller forurenende last, skal opfylde mindstekrav med hensyn til sproglige kvalifikationer, så de bliver i stand til at kommunikere indbyrdes. De af dem, der udpeges til at bistå passagerer i nødsituationer, skal også være i stand til at kommunikere på det (de) sprog, som egner sig for flertallet af passagererne, som fastsat i IMO resolution 770, der blev vedtaget den 5. november 1993.

Hvad angår søfarende fra tredjelande, der gør tjeneste om bord på skibe, der sejler under fællesskabsflag, eller skibe, der sejler i Fællesskabets farvande, indeholder udkastet til direktiv bestemmelser om, hvordan det kan sikres, at disse søfarende også uddannes tilstrækkeligt i henhold til kravene i STCW-konventionen.

Formålet med direktivet er derfor at sikre, at sikkerheden til søs forbedres ved hjælp af bedre uddannelse af alle søfarende, der er beskæftiget inden for maritim transport inden for Fællesskabet.

Rådets møde mellem transportministrene den 29. og 30. november 1993 drøftede og tog positiv stilling til Kommissio-

nens forslag, men det forventes først, at der træffes afgørelse herom, når Parlamentet har fremsat sin udtalelse i henhold til proceduren med fælles beslutningstagning.

Hvad angår spørgsmålet om sikkerhed og sundhed for de søfarende, ønsker Kommissionen at understrege, at Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽³⁾ af 12. juni 1989 om gennemførelse af foranstaltninger med henblik på at forbedre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet allerede er trådt i kraft.

Dette direktiv har et meget bredt anvendelsesområde, og det finder ligeledes anvendelse på søtransport. I henhold til artikel 6 pålægger den arbejdsgiverne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, herunder aktiviteter til forebyggelse af erhvervsrisici, oplysning og uddannelse samt indførelse af en organisation og de nødvendige midler. Dette skal gennemføres på grundlag af de generelle forebyggelsesprincipper, der er anført i direktivet. Desuden indeholder direktivet bestemmelser om oplysning og uddannelse af arbejdstagere vedrørende sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet.

Med henblik på at præcisere dette direktiv for transportsektoren og for at fastlægge et minimumssikkerhedsniveau, som arbejdssteder, der er beliggende om bord på transportmidler, skal opfylde, oversendte Kommissionen et forslag til direktiv til Rådet om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med transportaktiviteter og arbejdssteder i transportmidler ⁽⁴⁾. Bilag III indeholder bestemmelser, der går ud på at fjerne de farer, der skyldes en dårlig tilrettelæggelse af aktiviteterne, bl.a. de forhold, som det ærede parlamentsmedlem nævner.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 66 endelig udg. af 24. februar 1993.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 217 endelig udg. af 26. maj 1993.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(92) 234 endelig udg. — SYN 420.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2228/93
af Dimitrios Dessylas (CG) og Rogério Brito (CG)
til Kommissionen
(30. juli 1993)
(94/C 251/20)

Om: Medtagelse i Den Fælles Markedsordning af ti miljøvenlige landbrugsprodukter, der er i underskud

Ti landbrugsprodukter og afgrøder (oliven til spisebrug, tørrede nødder, tørrede bønner, blomster, honning, grøntsager, gartneriprodukter, mastiks, aromatiske planter, planter til medicinsk brug) er endnu ikke medtaget i Den Fælles Markedsordning inden for rammerne af Den Fælles Landbrugspolitik (FLP), på trods af at der er mangel på disse produkter i EF, og at de navnlig produceres af små og

mellemstore landbrugere i ugunstigt stillede og problematiske områder, samtidig med at de bidrager til områdets æstetik og miljøbalancen, fordi de generelt kan karakteriseres som miljøvenlige.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe med henblik på, at disse produkter omgående medtages i Den Fælles Markedsordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(10. november 1993)

De fleste af de af det ærede medlem nævnte produkter er allerede omfattet af en fælles markedsordning:

Oliven til spisebrug: den fælles markedsordning for fedtstoffer (forordning (EØF) nr. 136/66 ⁽¹⁾)

tørrede frugter; grøntsager: den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager (forordning (EØF) nr. 426/86) ⁽²⁾

blomster: den fælles markedsordning for levende planter og blomsterdyrkningens produkter (forordning (EØF) nr. 234/68) ⁽³⁾

tørrede bønner: den fælles markedsordning for fedtstoffer; den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager; den fælles markedsordning for friske frugter og grøntsager (forordning (EØF) nr. 1035/72) ⁽⁴⁾

aromatiske planter og planter til medicinsk brug: den fælles markedsordning for visse produkter, der er anført i bilag II til EØF-traktaten (forordning (EØF) nr. 827/68) ⁽⁵⁾.

Med hensyn til honning er der blevet fremsat forslag om at optage dette produkt og andre produkter i forordning (EØF) nr. 827/68 om den fælles markedsordning for visse produkter, der er anført i bilag II til EØF-traktaten (dokument KOM(91) 328 endelig udg.) ⁽⁶⁾.

Mastiks er et produkt der ikke er omfattet af EØF-traktatens bilag II, og det kan derfor ikke omfattes af en fælles markedsordning.

Endvidere vedtog Rådet den 19. juli 1993 særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav; disse foranstaltninger har navnlig til formål at opretholde olivendyrkning i de traditionelle olivendyrkningsområder og at yde støtte til produktion af kvalitetshonning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 172 af 30. 9. 1966.

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986.

⁽³⁾ EFT nr. L 55 af 2. 3. 1968.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968.

⁽⁶⁾ Dok. KOM(91) 328 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2269/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 251/21)

Om: Aftale om naturgas i Grækenland

I Kommissionens svar på min tidligere skriftlige forespørgsel ⁽¹⁾ hedder det, at udnyttelsen af bevillingerne til programmet »naturgas« pr. 1. januar 1993 kun udgjorde 11 %. Der foreligger nu meddelelser om, at ud over problemerne med finansieringen af programmet, der skyldes de store forsinkelser i forbindelse med virkeliggørelsen af projektet, trues der fra russisk side med fuldstændig annullering af kontrakten med den begrundelse, at den første levering skulle have fundet sted i 1992.

I lyset af den meget begrænsede udnyttelse af bevillingerne til projektet, samt fastfrysningen af lånene fra Den Europæiske Investeringsbank bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvorledes vil den forholde sig i tilfælde af fuldstændig annullering af ovennævnte aftale?
2. Hvad er årsagen til fastfrysningen af lånene fra Den Europæiske Investeringsbank?

⁽¹⁾ EFT nr. C 280 af 18. 10. 1993, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(13. december 1993)

Kommissionen skal hermed informere det ærede medlem om, at ifølge de foreliggende oplysninger er datoen for den første leverance af gas inden for rammerne af »take or pay«-kontrakten med det russiske selskab sojuzgazexport blevet udsat til 1995 efter aftale mellem regeringerne, undertegnet i Athen den 1. juli 1993. Risikoen for annullering af aftalen synes derfor at være fjernet.

Hvad angår Den Europæiske Investeringsbank blev der underskrevet en første lånekontrakt til et beløb på 10 mio. US \$ i februar 1991. Den Europæiske Investeringsbank har ikke på noget tidspunkt fastfrosset støtten til projektet, men ifølge de almindelige regler blev indgåelse af finansieringskontrakten dog betinget af en tilfredsstillende udvikling af projektet, og i betragtning af at der var visse problemer, var Den Europæiske Investeringsbank nødsaget til at forsinke iværksættelsen af den oprindeligt fastsatte finansieringsplan.

Kommissionen er klar over de forsinkelser, der er indtruffet, og vil fortsat i snævert samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank bestræbe sig på at gennemføre dette for medlemsstaten så vigtige projekt under de bedste betingelser.

vandhuller med middelhavsklima, tørre hedestreakninger samt sub-steppeagtige strækninger med græsplanter og étårige planter, der er klassificeret som højt prioriterede naturtyper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2290/93

af Bruno Boissière (V)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 251/22)

Om: Ødelæggelse af en biologisk zone

Maurer-sletten, et meget smukt, 5 000 hektar stort sammenhængende område i hjertet af Var, er en sjælden biologisk enhed. Området er levested for 150 af de i alt 450 europæiske fuglearter, for 21 pattedyrarter og for 53 % af krybdyrarterne.

Når fauna og flora tages under ét, er i alt 50 arter fredet på enten nationalt eller internationalt plan, som det f.eks. er tilfældet med Hermann-skildpadden.

Nu har selskabet Michelin imidlertid erhvervet 400 hektar af denne slette med det formål at oprette et center til udvikling og afprøvning af dæk.

Kan Kommissionen oplyse, om den mener, at dette projekt er foreneligt med den politik, som den agter at føre på miljøbeskyttelsesområdet?

Og kan Kommissionen endvidere oplyse, hvad den påtænker at gøre for at få den franske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af Maurer-sletten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(22. november 1993)

Maurer-sletten er medtaget i den oversigt over områder af stor betydning for bevarelsen af vilde fugle i Fællesskabet, der er indgivet af de franske myndigheder. Kommissionen har anmodet disse om mere udførlige oplysninger vedrørende gennemførelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle (eneste gældende retsakt på dette område), og følger opmærksomt sagens videre forløb.

De oplysninger, Kommissionen ligger inde med, viser, at der her findes en række dyre- og plantesamfund, som er opført i bilag I og II til Rådets direktiv om bevarelse af naturtyper samt vilde dyr og planter. Der findes bl.a. periodiske

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2408/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 251/23)

Om: Den socioøkonomiske situation i området omkring Mantudi på øen Evvia

I området omkring Mantudi på øen Evvia har minedrift været den traditionelle industri. Efter afgørelse fra den græske regering er disse miner imidlertid blevet lukket, hvilket allerede har haft katastrofale følger for de sociale betingelser og den lokale økonomiske situation i Mantudi (arbejdsløshed og underbeskæftigelse for hovedparten af beboerne). Vil Kommissionen give omgående økonomisk støtte til en undersøgelse af den socioøkonomiske situation i området omkring Mantudi og træffe øjeblikkelige foranstaltninger i samarbejde med de græske myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(11. marts 1994)

Kommissionen er bekendt med den industrielle omstillingsproces, der finder sted i Grækenland, og med de negative konsekvenser, som denne har på beskæftigelsen i en række græske regioner. Nedenstående aktioner har øget de tilgængelige alternative beskæftigelsesmuligheder og hjulpet både nationale og lokale organisationer til at udarbejde yderligere aktioner:

1. I Mantudi-området har ESF siden 1990 sammen med OAED finansieret et betydeligt antal aktioner inden for erhvervsuddannelse og fremme af arbejdsløses selvstændige virksomhed. I perioden 1990—1992 har mere end 1 600 personer modtaget støtte i henhold til foranstaltninger til fremme af oprettelse af virksomheder. De samlede udgifter til disse aktioner overstiger 22,3 mio. ecu. Derudover er der ydet et beløb på 500 000 ecu til ombygning af de bygninger, der er nødvendige for udvikling af uddannelseskapaleteten i området.
2. Kommissionen har inden for rammerne af sin beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik gennemført følgende foranstaltninger for at imødegå arbejdsløshedskrisen i Nordevvia:

- a) Nordevvia (inklusive Mantudi) er blevet udvalgt som et forsøgsområde inden for rammerne af LEDA-programmet (handlingsprogram for lokal beskæftigelsesudvikling)
 - b) sommerskolen i forbindelse med LEDA-programmet blev i 1992 afholdt i Nordevvia (Istiaia)
 - c) en undersøgelse i det nordlige Evvia (inklusive Mantudi) er blevet gennemført af internationale eksperter (finansieret af Kommissionens LEDA-program).
3. Kommissionen har finansieret en socioøkonomisk undersøgelse af udviklingen i Nordevvia for at klarlægge den aktuelle situation og for at finde frem til løsninger og foranstaltninger til strukturel tilpasning (juni 1992).
 4. Mantudi-området har to gange (1991—1992) fået tildelt finansiel støtte under SPEC-programmet med henblik på at formidle uddannelseskurser til afskedigede arbejdstagere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2498/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 251/24)

Om: Beskyttelse af produktionssektorerne på fiskeriområdet

Vil Kommissionen med henblik på beskyttelse af produktionssektorerne på fiskeriområdet træffe foranstaltninger til:

1. kontrol med proceduren for udstedelse af tilladelse til at udøve fiskerivirksomhed og udarbejdelse af et register over fiskere
2. indførelse af et ensartet forsikringssystem pr. medlemsstat for arbejdere inden for fiskerisektoren og af beskyttelsesordninger for arbejdsløse
3. støtte til kollektive samarbejdsformer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(9. december 1993)

1. For øjeblikket administrerer og kontrollerer Kommissionen de licenser, der udstedes som led i særordninger som

dem, der blev indført i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse og for Shetlandskassen, samt de ordninger, der eksisterer inden for rammerne af de fiskeri-aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.

Inden den 31. december 1993 vil Rådet i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽¹⁾ af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur oprette en fællesskabsordning. Denne skal navnlig fastsætte regler for det minimum af oplysninger, der skal angives i de fiskerilicenser, som medlemsstaterne udsteder og forvalter, og som skal være gældende for alle Fællesskabets fiskerifartøjer. Denne ordning berører ikke de særlige fællesskabsordninger, for hvilke Kommissionen fortsat vil forvalte licenserne. Kommissionen mener, at der som led i medlemsstaternes forvaltning må fastsættes de nødvendige regler på fællesskabsniveau, for at Kommissionen kan informeres om de forvaltningsbetingelser, der er vedtaget af hver medlemsstat, data vedrørende de fiskeritaktiviteter, der er underlagt erhvervsfiskerilicenser, samt bestemmelser om tilbagekaldelse eller suspension af fiskerilicenser for at forbedre gennemsigtigheden og reguleringen af udnyttelsen af ressourcerne for hvert enkelt fartøj.

Med hensyn til kontrol af udarbejdelsen af registre over fiskerifartøjer vil Kommissionen enten ved hjælp af den eksisterende flådeoversigt eller ved hjælp af de oversigter, der udarbejdes af hver medlemsstat på grundlag af de data, der er indeholdt i fiskerilicenserne, eller ved hjælp af de oversigter, der udarbejdes i overensstemmelse med den nye kontrolforordning for godkendelse af data, få adgang til medlemsstaternes data for at sikre sig deres gyldighed, samtidig med at det garanteres, at de forbliver fortrolige.

2. Hvad angår social sikring råder Kommissionen over begrænsede interventionsmuligheder med hensyn til retten til ydelser og den dækningsgrad, der garanteres af de sociale beskyttelsesordninger i medlemsstaterne.

Under henvisning til aktionsprogrammet for iværksættelse af fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende sociale rettigheder har Rådet vedtaget henstilling 92/442/EØF ⁽²⁾ om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse.

I henstillingens del 1A gentages det, at det inden for området social beskyttelse er op til medlemsstaterne at fastlægge principperne for og varetage tilrettelæggelsen af deres egne ordninger. Dette omfatter således ikke alene selve indretningen af retten til arbejdsløshedsforsikring, men også de ordninger, der vedrører de mange former for social bistand, der findes i medlemsstaterne.

3. Kommissionen mener, at det er ønskeligt, at fiskeriets erhvervsorganisationer styrker deres strukturer med henblik på at påtage sig et vist ansvar i forbindelse med iværksættelsen af den fælles fiskeripolitik. I denne forbin-

delse vil Kommissionen i gennemførelsesforordningen for det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) foreslå, at aktioner af kollektiv interesse, der iværksættes af erhvervets udøvere selv, kan modtage EF-støtte.

(¹) EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

(²) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2620/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 251/25)

Om: Undersøgelse af de økonomiske udviklingsmuligheder i den græske provins Ilias

Regionen Ilias i det sydvestlige Grækenland, som har en arbejdsløshedsprocent på mindst 22, en per capita-indkomst, der ligger under gennemsnittet i Grækenland, og en landbrugsafhængig økonomi, der stadig lider under følgerne af jordskælvet, som ramte området i 1993, ønsker at bestille en undersøgelse af de økonomiske udviklingsmuligheder.

Vil Kommissionen være rede til at tegne sig for en del af eller alle udgifterne til en sådan undersøgelse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2623/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 251/26)

Om: Særligt udviklingsprogram for departementet Iliia

De voldsomme jordskælv, som i foråret ramte departementet Iliia i Grækenland, og rystelserne herefter, som endnu optræder med uformindsket styrke, har ikke alene forvoldt uvurderlige skader, men også medført paralysering af samtlige socioøkonomiske aktiviteter.

I betragtning af, at Iliia hovedsagelig er et landbrugsområde med særlig høj arbejdsløshed, navnlig blandt de unge, dårligt udviklede infrastrukturer og et spinkelt produktionsapparat, anses det for absolut nødvendigt, at der hurtigst muligt indføres et særligt udviklingsprogram for dette område, som navnlig skal have til formål at »læge sårene«, men også at fremme dette områdes videre udvikling og fremgang. Hvorledes stiller Kommissionen sig til dette spørgsmål?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
på skriftlig forespørgsel E-2620/93 og E-2623/93
(30. november 1993)

Foruden den nødhjælp på 400 000 ecu, som Kommissionen allerede har ydet Grækenland til regionen Ilias, som blev ramt af et jordskælv i foråret, er den villig til at tage stilling til enhver anmodning om medfinansiering af et udviklingsprogram for den ramte region, som de græske myndigheder måtte fremsætte i henhold til bestemmelserne om strukturfondenes nye foranstaltninger fra den 1. januar 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2648/93

af Otto Habsburg (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 251/27)

Om: Manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende håndbagage i fly

I sit ingenlunde tilfredsstillende svar på mit spørgsmål har kommissionsmedlem Matutes — selvom han har erkendt risikoen ved medførelse af flere stykker håndbagage, end det er tilladt — ikke vist beredvillighed til at udarbejde et tilsvarende forpligtende direktiv. På mit mundtlige spørgsmål til kommissionsmedlem Christophersen den 16. juli 1993 har denne indrømmet, at dette område sandsynligvis henhører under Kommissionen.

Jeg spørger:

1. Har Kommissionen hvad angår direktiver vedrørende medførelse af håndbagage under flyrejser i Fællesskabet nogen beføjelse eller ej?
2. I bekræftende fald, er den rede til at udarbejde et direktiv om dette spørgsmål, eller skal man vente på næste flykatastrofe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(3. marts 1994)

I sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 751/93 om samme emne oplyste Kommissionen, at den er gået i gang med at overveje, hvilke initiativer der kan iværksættes på dette område.

Problemet med håndbagage, som passagerer medfører i fly, omfatter mange aspekter, og virkningerne heraf bør vurderes grundigt, før der forberedes en eventuel EF-forskrift.

Kommissionen håber, at den næste år vil råde over resultaterne af en undersøgelse om sikkerhedsproblemerne i forbindelse med håndbagage.

Et eventuelt initiativ vil indgå som led i transportsikkerheden, idet Fællesskabets beføjelser på dette område er fastsat i EF-traktatens artikel 75, som ændret ved traktaten om Den Europæiske Union.

2. Hvornår agter Kommissionen at undersøge dumping-situationen?
3. Agter Kommissionen at forlænge fristen for den gradvise sænkelse af importtolden på soda, der importeres i EF, fra fem til 15 år inden for rammerne af GATT, idet tolden i de første fem år skal holdes på den nuværende sats på 10 %?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan
(11. marts 1994)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2649/93

af Klaus Wettig (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 251/28)

Om: Produktion af natriumkarbonat (Soda) i Det Europæiske Fællesskab

Soda er et vigtigt grundstof ved fremstillingen af glas og stål samt for den kemiske industri og vaskemiddelproduktionen. Sodaproducenternes situation er efter 1990 blevet betydelig forværret. En indtil dette tidspunkt eksisterende antidumpingordning blev ikke forlænget. Et ekstra pres for de europæiske producenter udgør eksporten fra Østeuropa. I 1992 udgjorde importen i alt 800 000 tons og dermed over 13 % af det europæiske sodaforbrug. De amerikanske importørers markedsandele er fra 1990 steget fra 0,9 % til 11,3 % af EF-markedet, mens EF-producenternes andele i samme tidsrum faldt fra 95,8 % til 83,6 %.

Denne vanskelige situation har bevirket, at man blandt andet i Belgien og Tyskland er nødt til at nedlægge flere sodafabrikker, og tusinder af arbejdspladser er i fare eller er allerede gået tabt.

Følgende faktorer er årsag til denne situation:

- dumpingmargenen ved den amerikanske import udgør 23,9 US \$ eller 14,6 % pr. solgt ton soda cif Europa
- ved sodaimporten fra Polen, Bulgarien og Rumænien anvendes tolden ikke som planlagt med en længere overgangsfrist
- desuden tilstræbes der inden for rammerne af GATT-forhandlingerne en tidsmæssig hurtig nedsættelse af toldtarifferne for sodaimport fra USA.

1. Hvordan agter Kommissionen at mildne denne for kort tid siden skærpede konkurrencesituation og give sodaproducenterne mulighed for at omstrukturere deres sektor?

1. og 2. I juni 1993 indgav CEFIC (Conseil Européen de l'Industrie Chimique) en klage til Kommissionen, ifølge hvilken natriumcarbonat med oprindelse i Amerikas Forenede Stater indførtes til dumpingpriser, hvorved der påførtes en erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

Kommissionen indledte en antidumpingprocedure og offentliggjorde en meddelelse herom den 6. august 1993 ⁽¹⁾. Straks efter denne meddelelse iværksattes der en undersøgelse i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88.

Kommissionen skal i den forbindelse anføre, at importen af let natriumcarbonat med oprindelse i Bulgarien, Polen og Rumænien er omfattet af antidumpingtold, som indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 1306/89 ⁽²⁾.

3. Hvad angår GATT-forhandlingerne, afspejler resultaterne heraf det forslag om en harmonisering af toldsatserne i den kemiske sektor, som statscheferne godkendte i Tokyo sidste år, og hvorved det fastsattes, at alle toldsatser på 10 % og derunder i løbet af fem år skulle nedbringes til den relevante harmoniserede sats (5,5 % for natriumcarbonat). Der blev ikke fastsat nogen særlig ordning for bestemte produkter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 131 af 13. 5. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2745/93

af Günter Topmann (PSE)
til Kommissionen
(16. september 1993)
(94/C 251/29)

Om: Transitaftale mellem EF og Østrig

Inden for rammerne af den med Østrig indgåede transitaftale har Det Europæiske Fællesskab forpligtet sig til på kort

og mellemlang sigt at træffe strukturforanstaltninger inden for jernbanen for at forbedre jernbanetransporten og den kombinerede transport. På tysk område er der her tale om bl.a. udbygning af jernbaneforbindelsen München-Mühldorf-Freilassing (bilag IV i aftalen).

I strid med de oprindelige udvidelsesmål er der allerede nu indtrådt ikke ubetydelige forsinkelser i tidsplanen. Desuden er det tilsyneladende ikke afgjort, om den nødvendige udvidelse af strækningen München-Mühldorf-Freilassing overhovedet gennemføres.

1. Har Kommissionen kendskab til de omtalte forsinkelser?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at gennemførelsen af en udvidelse af strækningen München-Mühldorf-Freilassing ikke er sikret?
3. I tilfælde af at ovennævnte påstande er korrekte, ser Kommissionen så en overtrædelse af transitaftalen og fællesskabsretten?
4. Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at de i aftalen indgåede infrastrukturforanstaltninger på Fællesskabets område overholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(3. februar 1994)

1. I henhold til de oplysninger Kommissionen har til rådighed fra de tyske myndigheder, skyldes forsinkelsen en betydelig forøgelse af projektets omkostninger. Særlig udgør antistøjforanstaltninger — som man oprindeligt ikke havde kalkuleret med — betydelige yderligere investeringer. Deutsche Bundesbahn er derfor i færd med at se på planlægningens detaljer med henblik på at økonomisere.

2. Selv om man er tvunget til at økonomisere hvad angår projektets detaljer, har Deutsche Bundesbahn stadig til hensigt at fortsætte arbejdet med afsnittet München-Mühldorf-Freilassing i henhold til de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af.

3. Kommissionen mener principielt, at projektet bliver gennemført som planlagt i transitaftalen. Det står i øvrigt i transitaftalen, at gennemførelsen af arbejdet med infrastrukturen på Fællesskabets territorium er afhængig af medlemsstaternes vilje til at påtage sig ansvaret for arbejdet på den del, der er beliggende på deres nationale territorier.

4. Med hensyn til afsnittet München-Mühldorf-Freilassing vil Kommissionen vurdere resultaterne af ovennævnte undersøgelse af planlægningen sammenholdt med transitaft-

talen for derefter i påkommende tilfælde sammen med de tyske myndigheder at drøfte, hvorledes man kan foretage en effektiv planlægning af afsnittet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2778/93

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen

(28. september 1993)

(94/C 251/30)

Om: Kød behandlet med hormonet BST

Den 15. januar 1992 vedtog Kommissionen en rapport om BST (bovin somatotropin), som atter sætter spørgsmålstejn ved dette væksthormons sikkerhed.

I sit svar af 20. maj 1992 på mit spørgsmål nr. 421/92 ⁽¹⁾ meddelte kommissionsmedlem Ray Mac Sharry, at Kommissionen ville forelægge en rapport senest den 30. juni 1993.

Hvilke konklusioner indeholder denne rapport for så vidt angår:

1. import og markedsføring af BST i Europa, og
2. import og markedsføring af kød fra lande, hvor der ikke er forbud mod anvendelsen af dette hormon?

⁽¹⁾ EFT nr. C 242 af 21. 9. 1992, s. 36.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(16. december 1993)

Vi henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at Kommissionens rapport om BST (bovin somatotropin) og indgift af dette stof i malkekvæg som et mælkeproduktivitetsfremmende middel ⁽¹⁾ er blevet forelagt Parlamentet og Rådet.

Det konkluderes i rapporten, at markedsføringen af BST og dets indgift i malkekvæg i Fællesskabet bør forbydes, så længe mælkekvætoordningen er i kraft. Parlamentet og Rådet vil inden længe få forelagt et forslag til iværksættelse af disse konklusioner.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 331 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2874/93**af Carlos Robles Piquer (PPE)****til Kommissionen****(4. oktober 1993)****(94/C 251/31)**

Om: Teknologisk udvikling inden for bilkomponentindustrien

Nyheden om en stadig mere uafhængig komponentindustri i Japan kommer på et tidspunkt, hvor end ikke den største bilkoncern i Europa kan sigte mod at blive verdensomspændende og derfor må affinde sig med en regional rolle (The Economist, Is there room for Volkswagen?, 28. august 1993), og hvor de europæiske bilfabrikanter drøfter metoder til optimering af forbindelserne med deres underleverandører ud fra de modeller, der anvendes af de dygtigste konkurrenter.

Det understreges i denne forbindelse, at disse underleverandører skabte grundlaget for denne uafhængighed i kraft af deres evne til at udnytte den teknologiske udvikling, der fandt sted inden for mikroelektronikken i løbet af 1980'erne (Japan Update, august 1993).

Hvilke oplysninger kan Kommissionen fremlægge om situationen og fremtidsudsigterne for den europæiske bilkomponentindustri?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(14. januar 1994)

Alle automobilmfabrikanter skal være konkurrencedygtige på et marked, som i stadig større grad er verdensomspændende. Derfor kan man ikke omtale disse fabrikanter som regionale virksomheder.

I øjeblikket kan man konstatere en gradvis ændring af strukturen i den europæiske bilkomponentindustri, der er forbundet med oprettelsen af en pyramidestruktur, der svarer til den japanske, og som er baseret på en begrænsning af antallet af direkte leverandører og udviklingen af egentlige partnerskabsrelationer.

Den grundlæggende rolle, som de vigtigste komponentfabrikanter kommer til at spille i denne type struktur, skal understreges. Disse fabrikanter vil nemlig i stadig højere grad få ansvaret for koncipering og udvikling af moduler. De fremtidige komponenter vil desuden være så avancerede, at det kræver, at komponentfabrikanterne er i stand til at udvikle spidsteknologikomponenter i nært samarbejde med bilfabrikanterne.

Det skal understreges, at partnerskabsrelationer ikke medfører en stadig større afhængighed af leverandøren i forhold til ordregiverne, men oprettelse af afbalancerede kontraktrelationer, som afspejler begge parter interesse i sammen at finde frem til optimale løsninger på problemerne i forbindelse med udviklingen eller fremstillingen af produkterne.

I øvrigt skal det understreges, at bilfabrikanterne i stadig højere grad opfordrer deres komponentleverandører til at være mindre afhængige af dem ved at udvide deres kundekreds. Dels gør dette det faktisk muligt for bilfabrikanterne, hvis det er nødvendigt, lettere at vælge en anden leverandør ved udviklingen af et nyt produkt, og dels er det en udfordring for komponentfabrikanterne til at nå op på den nødvendige kritiske størrelse på et stadig mere konkurrencedygtigt EU-marked.

Bilelektronikken er en udviklingsstrategisk hovedakse for et stigende antal komponentfabrikanter i Europa. Disse har ofte i samarbejde med automobilmfabrikanterne udviklet anordninger til udførelse, regulering og kontrol af de vigtigste funktioner på biler (indsprøjtning, tænding, bremsning, styretøj og ophæng). Den nye udviklingsindsats vedrører navnlig konstruktionen af en elektronisk anordning, der integrerer samtlige køretøjets funktioner (multiplexfunktion), samt orienterings- og informationsudstyr til køretøjer. Disse systemer forventes at fremme tilstedeværelsen inden for biludstyssektoren af nye aktører fra edb-, telekommunikations- og underholdningselektroniksektoren og åbne nye muligheder på trafikstyringsmarkedet.

Bilelektronikken forventes at repræsentere 13 % af en bils pris i 1995 og henved 25 % i 2010. Det drejer sig derfor om en vigtig sektor, hvis innovationsevne bliver en af de grundlæggende forudsætninger for den europæiske bilindustri fremtidige konkurrenceevne.

I øvrigt skal det understreges, at fremtidens bil skal være en ren bil, der er mere sikker og komfortabel, og som opfylder et stigende behov med hensyn til miljø og livskvalitet. En særlig forskningsindsats skal derfor ligeledes ydes af bil- og komponentfabrikanterne på områder som nye materialer og motorer samt nye produktions- og samleteknologier.

Fællesskabet ønsker at fremme innovationsevnen inden for bilindustrien gennem diverse forsknings- og udviklingsprogrammer, som gør det muligt for virksomhederne i de forskellige medlemsstater at samarbejde omkring et præcist prækonkurrencemæssigt forskningsprogram.

Blandt de EU-programmer, der berøres af bilforskningen, kan i særdeleshed nævnes programmerne »industrieknologi«, »miljø« og »energi« samt »informations- og kommunikationsteknologier«, herunder »mikromobil«-projektet som specielt vedrører mikroelektronik anvendt på køretøjer, og endelig programmet DRIVE, der omfatter udvikling

af indbyggede systemer til orientering, information og kommunikation (mellem køretøjer og med infrastrukturen).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2880/93**af Mihail Papayannakis (NI)****til Kommissionen***(4. oktober 1993)**(94/C 251/32)*

Om: Overtrædelse af direktiv 90/313/EØF

Vedrørende direktiv 90/313/EØF⁽¹⁾ om fri adgang til miljøoplysninger gælder i Grækenland lov nr. 1599/86 om statens forbindelser med borgerne, hvori det er fastsat, at enhver fysisk eller juridisk person kan få adgang til administrative dokumenter. Denne lov blev udstedt i henhold til artikel 10, stk. 3, i forfatningen, hvori det er fastsat, at den kompetente myndighed skal besvare spørgsmål af oplysende karakter, når dette er fastsat i en særlig lov. Men denne lov er som en rammelov kun grundlaget for de relevante bestemmelser, og det er nødvendigt, at der udsendes konkrete bestemmelser for den administrative praksis vedrørende ovennævnte direktivs omsættelse til national lov, og disse er endnu ikke blevet udsendt med det resultat, at der ikke er sket en gennemførelse af direktivet.

Kommissionen bedes oplyse, om den har iværksat eller har til hensigt at iværksætte proceduren i EØF-traktatens artikel 169 vedrørende Grækenlands manglende gennemførelse af ovennævnte direktiv samt hvilke andre konkrete aktioner, den har til hensigt at foretage, for at den græske regering iværksætter rammeloven syv år efter, den er trådt i kraft, for at den kan blive tilpasset til EF-direktiverne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Yannis Paleokrassas***(23. februar 1994)*

Kommissionen har i henhold til de beføjelser, EF-traktaten tillægger den, indledt en procedure mod Grækenland i henhold til artikel 169 som følge af, at dette land endnu ikke har givet officiel meddelelse om sine nationale foranstaltninger med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger. Denne procedure går for øjeblikket sin gang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2954/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(20. oktober 1993)**(94/C 251/33)*

Om: Reklame for partiet Nyt Demokrati med EF-midler

I perioden før valget har Mitsotakis' regering gjort reklame for sit arbejde i fjernsynet med finansiering fra Fællesskabet. Har Kommissionen kendskab til den græske regerings praksis, og hvad har den til hensigt at gøre, så at Fællesskabet ikke finansierer partiet Nyt Demokratis valgkampagne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Bruce Millan***(14. januar 1994)*

Kommissionen skal herved oplyse det ærede medlem om, at EU ikke har finansieret nogen kampagne for partiet Nyt Demokrati i Grækenland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2964/93**af Christine Crawley (PSE)****til Kommissionen***(20. oktober 1993)**(94/C 251/34)*

Om: Salg af frosset oksekød i Vestafrika

Jeg har fået oplyst, at EF har sat frosset oksekød til salg i Vestafrika.

Sælges dette oksekød under den lokale markedspris? Har Kommissionen i givet fald taget den virkning, dette måtte få for de lokale, hvis liv kan være afhængig af handel med kvæg, i betragtning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af René Steichen***(22. december 1993)*

Størsteparten af det frosne oksekød, der sælges til Vestafrika, består som regel af oksekødsudskæringer af ringe

kvalitet, hvis pris nødvendigvis vil ligge under gennemsnitsprisen for lokalt produceret oksekød (alle kvaliteter iberegnet). Det er vanskeligt at basere nogen konklusion på en prissammenligning, når det drejer sig om forskellige oksekødkvaliteter.

Kommissionen er klar over den virkning, som den stigende oksekødseksport til Vestafrika kan have på den lokale produktion og handel i regionen. Kommissionen besluttede derfor at nedsætte eksportrestitutionen for en del af oksekødseksporten til Vestafrika med 15 % fra den 12. juni 1993. Endvidere blev eksportrestitutioner for oksekød generelt nedsat med 5 % fra den 31. juli 1993 og igen med 5 % fra den 27. november 1993. Kommissionen undersøger i øjeblikket problemet og vil eventuelt fremlægge nye forslag senere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2985/93

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(25. oktober 1993)
(94/C 251/35)

Om: PHEBUS

Selv involverede videnskabsmænd udelukker ikke helt faren for en atomkatastrofe i forbindelse med den planlagte kernenedsmeltning i den franske forsøgsreaktor, PHEBUS.

1. Hvilke tekniske forholdsregler er der truffet for at undgå en dampexplosion i reaktorkernen?
2. Er der sørget for fuldstændig og permanent kontrol med forsøget?
3. Hvor stor en risiko udgør de hidtil ikke beregnelige kemiske reaktioner mellem på den ene side den smeltede urandioxid og dens stærkt radioaktive spaltningsprodukter og på den anden side materialerne i brændselstavenes indkapsling, de keramiske stoffer og kølemiddelrørens metaller?
4. Hvad skal de indsamlede data give oplysninger om?
5. Hvem vil få rådighed over disse videnskabelige data?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(11. februar 1994)

1. Det forsøgsbrændsel, der skal eksperimenteres med, er anbragt i en celle, som befinder sig i midten af reaktorkernen og er isoleret ved hjælp af en sikkerhedsstruktur bestående af to stålcyindre. En voldsom reaktion mellem vandet og brændslet ville forudsætte, at der skete et omfattende brud

på røret med forsøgscellen i det øjeblik, hvor brændslet smeltede. Derfor er dette rør beskyttet med et 12 mm tykt isolerende lag af zirconium, og sikkerhedsrørene vil kunne modstå et tryk på 720 bar. Der gøres i øvrigt opmærksom på, at reaktorbygningen ville virke som en indeslutningsbarriere, selv om der skulle finde et jordskælv sted under forsøget.

2. Der er sikret en fuldstændig og permanent kontrol med forsøget via 400 måleinstrumenter, driftspersonalets professionelle niveau og den store mængde analyser, der er foretaget ved at beregne forsøgets afvikling under normale omstændigheder og med forstyrrelser.

3. Reaktionerne mellem uranoxid og materialerne i den omgivende struktur er ikke uberegnelige men forholdsvis velkendte fra undersøgelserne af ruinerne af reaktoren på Tremileøen (TMI 2) og fra forudgående reaktorkerneforsøg. Eftersom uranoxid er meget stabilt i kemisk henseende, fremkalder sådanne reaktioner endvidere kun en svag energi eller er endog energiforbrugende. Hvad angår fissionsprodukterne, hvoraf den samlede mængde vil være på nogle få halve snese gram, vil deres kemiske reaktion ikke indebære nogen som helst risiko.

4. Endemålet med programmet PHEBUS PF er en øget beskyttelse af miljø og befolkning mod residualrisikoen i forbindelse med kernekraftværker (nu og i fremtiden) via et bedre kendskab til forløbet af hypotetiske alvorlige ulykker.

Formålene med programmet er forklaret mere indgående i Parlamentets ansvarlige kommission og i talrige publikationer.

5. De videnskabelige resultater vil blive meddelt til de organisationer, der deltager i programmet i de forskellige deltagende lande (IPSN/Frankrig, EDF/Frankrig, STI/FFC, NRC/USA, NUPEC/Japan, KAERI/Korea, COG/Canada). Alle Fællesskabets medlemsstater har adgang hertil efter reglerne vedrørende foranstaltninger gennemført med finansiell deltagelse fra Kommissionens side.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3028/93

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(29. oktober 1993)
(94/C 251/36)

Om: Udgravning i åbne gruber af granit, ler og grus i Harzen (Sachsen-Anhalt) og Erzgebirge (Sachsen) uden påkrævet procedure for udstedelse af produktionstilladelse

Er Kommissionen bekendt med,

— at der i de tyske delstater Sachsen (f.eks. ved Saupersdorf, Hartmannsdorf og Schneeberg) og Sachsen-Anhalt

(i Harzen) udgraves råstoffer som granit, ler og grus i åbne gruber uden den påkrævede procedure for udstedelse af produktionstilladelse

- at denne udgravning uden tilladelse retfærdiggøres under henvisning til den ikke længere gældende DDR-ret
- at der derimod for tilsvarende brydning under jorden — i henhold til tysk ret — skal gennemføres en omfattende procedure, inden der udstedes produktionstilladelse
- at der således i de nye tyske delstater gælder to sæt retsregler inden for bjergværksdrift
- at de berørte EF-borgere som følge af de svære indgreb i landskabet ikke nyder godt af den beskyttelse mod miljøskader, som de har krav på
- at også kommunernes bestræbelser på at opbygge en infrastruktur for turismen forpurres af denne brydning i åbne gruber?

Hvad agter Kommissionen at gøre på baggrund af denne krænkelse af EF-retten?

Er Kommissionen ikke også af den opfattelse, at der her er tale om konkurrenceforvridning, da driftsherrerne for den overvejende del af disse nye produktionssteders vedkommende kommer fra de gamle delstater og dermed fra et område, hvor Forbundsrepublikken Tysklands lovgivning vedrørende bjergværksdrift også anvendes — i modsætning til den nugældende praksis i de nye delstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(7. februar 1994)

1 til 4. Fællesskabsdirektiverne om miner og åbne brud er blevet gennemført i tysk ret. Kommissionen er fællesskabsrettens vogter og har ikke nogen kompetence i forbindelse med gennemførelse af traktaten om Tysklands forening. I henhold til de oplysninger, den er i besiddelse af, er den minedriftslovgivning, der anvendes i de nye delstater, identisk med den, der anvendes i de andre delstater, undtagen for visse grundstoffer, der klassificeres som »bergfrei«, dvs. at de kan gøres til genstand for en bevilling (hvilket ikke var muligt i de oprindelige delstater, idet de tilhørte den, der ejede jorden). Der kan kun drives minedrift i Tyskland med forudgående tilladelse. I de nye delstater muliggør »bergfrei«-systemet en hurtigere udvikling af grundstofudvindingen, og dette sker med henblik på en hurtig rekonstruktion af deres økonomi, således at der kan udvindes tilstrækkelige mængder af de stoffer, der skal anvendes til at udvikle infrastrukturen.

5 og 6. Kommissionen kan kun handle, hvis der konstateres en overskridelse af EF-direktiver (hvilket ikke er tilfældet).

Da forekomsterne i de nye delstater kan udnyttes af alle eventuelle interesserede, foreligger der ikke nogen konkurrenceforvridning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3169/93

af Enrico Falqui (V), Gérard Onesta (V), Jean-Pierre Raffin (V), Virginio Bettini (V), Gianfranco Amendola (V), Eva-Maria Quistorp (V), Eugenio Melandri (V), Claudia Roth (V), Hiltrud Breyer (V), Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V), Wilfried Telkämper (V), John Iversen (V), Birgit Cramon Daiber (V), Paul Staes (V), Yves Frémion (V), Paul Lannoye (V), Maria Aglietta (V), Bruno Boissière (V), Maria Isler Béguin (V), Aline Archimbaud (V), Rinaldo Bontempi (PSE), Alexander Langer (V), Luciano Vecchi (PSE), Antoni Gutiérrez Díaz (NI), Biagio De Giovanni (PSE), Maria Santos (PSE), Max Simeoni (ARC), Vincenzo Mattina (PSE), Karl Partsch (LDR), Jannis Sakellariou (PSE), Heribert Barrera i Costa (ARC), Pedro Canavarró (ARC), Anna Catasta (PSE), Edward Newman (PSE), Pasqualina Napoletano (PSE), Renzo Trivelli (PSE), Birgit Bjørnvig (ARC), Diego Santos López (ARC), Elda Pucci (LDR), Dacia Valent (NI), Pierre Carniti (PSE), Ulla Sandbæk (ARC), Alexander Falconer (PSE), António Coimbra Martins (PSE), Luciana Castellina (NI), Mario Melis (ARC) og Marguerite-Marie Dingirard (V)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 251/37)

Om: Dommen over tidligere regionalrådsmedlem for De Grønne, Sergio Andreis, for at have offentliggjort oplysninger fra en undersøgelse af højrisikovirksomheder i Lombardiet

1. Den 1. juli 1993 blev det tidligere regionalrådsmedlem, Sergio Andreis, dømt til ti måneders fængsel for i 1986, hvor han var medlem af regionalrådet i Lombardiet, at have offentliggjort oplysninger om højrisikovirksomheder i regionen.

2. Det fremgår helt klart af anklagemyndighedens stævning, at dommen ville blive begrundet med, at regionalrådsmedlemmet ikke havde respekteret regionalregeringens forbud mod at offentliggøre de pågældende oplysninger.

3. Forbuddet blev vedtaget i modstrid med forpligtelsen i henhold til SEVESO-direktivet fra 1982 (fire år før disse begivenheder) til at orientere om højrisikosituationer.

4. Mener Kommissionen ikke, at en henvendelse fra den til de italienske myndigheder ville sætte Andeninstansretten i stand til at afsige sin kendelse med fuldt kendskab til sagens juridiske aspekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(12. januar 1994)

De ærede medlemmer henvises til det svar, som Kommissionen har afgivet på mundtlig forespørgsel nr. H-938/93 fra Falqui under Europa-Parlamentets spørgetid under oktober-samlingen i 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger 3-437 (oktober 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3184/93
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 251/38)

Om: Fremskridt hen imod indførelse af et ensartet europæisk system for elektriske stikpropper og stikdåser

Vil Kommissionen oplyse, hvor langt man på nuværende tidspunkt er kommet med indførelsen af et harmoniseret system for elektriske stikpropper og -dåser i Europa (CEI 906-1)? Fordelene ved et sådant system for forbrugerne er velkendte, men agter Kommissionen at foretage sig noget i anledning af rapporten fra den tekniske komité under Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) fra maj 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(7. december 1993)

Kommissionen deler fuldstændig det ærede medlems mening om fordelene og vigtigheden af harmonisering af elektriske stikpropper og -dåser for gennemførelsen af det indre marked i denne sektor.

Kommissionen har noteret sig den beslutning, der blev truffet af CENELEC's generalforsamling (juni 1993) under hensyntagen til arbejdet i den tekniske komité om fortsat at gøre en indsats for harmonisering på dette område og at undersøge en sammenhængende og realistisk plan om at indføre et nyt, ensartet system i Europa baseret på de allerede vedtagne internationale standarder.

Kommissionen er blevet underrettet om, at der på CENELEC's næste generalforsamling vil blive forelagt et globalt

forslag til vedtagelse. Kommissionen kan kun opmuntre og støtte dette initiativ, samtidig med at den respekterer de europæiske standardiseringsorganisationers uafhængighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3300/93
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 251/39)

Om: Den spanske grøntsags- og frugtsektors bekymring over forhandlingerne af aftalen mellem EF og Maghreb

De spanske landmænd i grøntsags- og frugtsektoren er alvorligt bekymrede over forhandlingsmandatet for associeringsaftalen med Marokko. Den nødvendige EF-bistand til Marokko bør ikke være på bekostning af de spanske grøntsagsproducenter.

Fællesskabspræferencen bør opretholdes. EF-bistanden bør koncentrere sig om at forbedre produktionsstrukturerne i de landbrugssektorer, hvor Marokko ikke er selvforsynende.

Vil Kommissionen oplyse om de grundlæggende data, der i forbindelse med denne sektor arbejdes med under forhandlingerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(25. februar 1994)

Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 6. december 1993 forhandlingsdirektiver med henblik på at indgå en ny aftale med Marokko. Denne aftale, som bliver altomfattende, sigter mod at styrke forbindelserne med Marokko på grundlag af et egentligt partnerskab. I den del af aftalen, der omhandler handel med landbrugsprodukter, tages der bl.a. hensyn til de vanskeligheder, som landbruget i Fællesskabet møder i frugt- og grøntsagssektoren, således at man undgår, at fællesskabspræferencen skades. Det samme mål vil blive tilsluttet, når Kommissionen fremsætter sine forslag til en reform af de fælles markedsordninger for frugt- og grøntsagssektoren.

Kommissionen deler i øvrigt det ærede medlems synspunkt, hvorefter man mest muligt bør opmuntre til at udvikle de landbrugssproduktioner, som Marokko har underskud af.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3330/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(24. november 1993)**(94/C 251/40)***Om:** Hjælp til Sydafrika

Sydafrika kan omsider vende tilbage til det internationale handelssamfund, efter at FN's Generalforsamling har besluttet at ophæve alle forbud mod styret i Pretoria. FN opfordrer alle sine medlemmer til at genoptage handelsforbindelserne med Sydafrika, hvis økonomi har hårdt brug for udenlandske investeringer. Kommissionen bedes oplyse, om Fællesskabet vil hjælpe Sydafrika — og i så fald hvordan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín***(22. februar 1994)*

I Kommissionens meddelelse til Rådet af 29. september 1993 om retningslinjer for en støttepolitik ved overgangen til demokrati i Sydafrika understregede man alvoren i de vanskeligheder og udfordringer, Sydafrika står over for i denne overgangsperiode, hvor der råder ekstrem økonomisk og social ulighed, og hvor der samtidig er øgede forventninger på områderne uddannelse, sundhed og udvikling af landdistrikterne. Ved Rådets (udviklingsministrene) erklæring af 25. maj 1993, hvori man i første række fastsatte en tilpasning af det særlige program for bedre at kunne bidrage til at tilfredsstille de grundlæggende, omgående behov og til en forbedring af levestandarden, forpligtede Kommissionen sig til at lægge særlig vægt på demokratiseringen, retsprincipperne, menneskerettighederne, korrekt offentlig forvaltning, befolkningens medvirken og oprettelse af institutioner. Størrelsen af de ressourcer, der skal tildeles det særlige program, bør holdes på et højt niveau og bestemt ikke nedsættes i hele overgangsperioden.

Rådet (udenrigsministrene) besluttede den 9. november, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds generelle retningslinjer af 29. oktober 1993, en fælles foranstaltning over for Sydafrika, herunder etablering af et samarbejde til konsolidering af det økonomiske og sociale grundlag for overgangen. I denne forbindelse optager Kommissionen en dialog om disse problemer med The Transition Executive Council (TEC).

Spørgsmålet om samhandelen vil også blive undersøgt inden længe.

Så snart Sydafrika får en regering efter demokratiske valg, vil Kommissionen på grundlag af de forberedende kontakter

opfordre Rådet til at godkende forhandlingsdirektiver med henblik på at nå frem til en omfattende aftale på lang sigt for alle de bilaterale forbindelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3331/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(24. november 1993)**(94/C 251/41)***Om:** Ændring af artikler i Lomé-traktaten

Kan Kommissionen oplyse, om den under forhandlingerne mellem EF og AVS-landene vil søge at få artiklerne i Lomé-traktaten vedrørende finansprotokollen (beløb, betingelser for tildeling, rater osv.) og vedrørende foranstaltninger med henblik på en effektivisering af den private sektor i den tredje verden ændret?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín***(28. januar 1994)*

Kommissionen har udarbejdet forslag i den retning, som det ærede medlem nævner. Spørgsmålet om det finansielle beløb vil blive behandlet senere.

Disse forslag er sendt til Rådet, som i øjeblikket er ved at gennemgå dem med henblik på at vedtage en fællesskabsholdning, som skal meddeles AVS-staterne inden udgangen af februar 1994 i overensstemmelse med artikel 366 i Lomé-konvention IV. På samme grundlag skal Kommissionen have et mandat med henblik på åbningen af forhandlingerne med AVS-staterne i begyndelsen af maj 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3332/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(24. november 1993)**(94/C 251/42)***Om:** »Rehabilitering« af befolkninger, der har været ramt af ustabilitet som følge af krige og naturkatastrofer

Kan Kommissionen oplyse, om Fællesskabet råder over et særligt økonomisk program for »rehabilitering« af befolk-

ninger, der har været ramt af ustabilitet som følge af krige og naturkatastrofer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(17. januar 1994)

Fællesskabet råder ikke i øjeblikket over noget særprogram, der omhandler genopbygning af lande og rehabilitering af befolkninger, der befinder sig i en uligevægtig situation som følge af krige og naturkatastrofer.

I forbindelse med Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik iværksætter Kommissionen en lang række programmer til støtte for genopretning, hvor der siden 1992 er blevet anvendt ca. 600 mio. ecu til fordel for en halv snes udviklingslande. Kommissionen offentliggjorde i slutningen af november 1993 en delrapport om iværksættelsen af disse programmer i de enkelte lande ⁽¹⁾, som blev sendt til Rådet og Parlamentet.

I en meddelelse til Rådet og Parlamentet fra maj 1993 ⁽²⁾ foreslog Kommissionen en iværksættelse af et særprogram til støtte for genopretningen i udviklingslandene, som skulle gøre det muligt at øge fællesskabsstøtten på dette område og indpasse de forskellige landeprogrammer i en sammenhængende ramme. Parlamentet gik ind for dette forslag fra Kommissionen i en beslutning, der blev vedtaget den 16. november 1993 (A3-0329/93). Rådet gennemgik på sin side dette forslag og vedtog den 2. december 1993 uden at træffe afgørelse om iværksættelsen af et særprogram konklusioner om støtte til genopretning, hvori der blev fastsat en række retningslinjer, der skal følges i forbindelse med de fremtidige programmer, som finansieres af Fællesskabet og dets medlemsstater.

I mangel af særlige midler er fællesskabsstøtten til genopretning indtil nu blevet finansieret ved at kombinere bevillinger til udviklingssamarbejde (EUF og budget) på forskellig måde fra modtagerland til modtagerland. Opførelsen i budgetforslaget for 1994 af en ny konto bestemt til genopretningsforanstaltninger i udviklingslandene (B7-5076) vil gøre det muligt at udvide fællesskabsindsatsen og bedre imødekomme behovene hos de befolkninger, der er ofre for konflikter eller naturkatastrofer.

⁽¹⁾ Dok. SEK(93) 1926.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 204.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3333/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 251/43)

Om: Arbejds løn i EF

Ifølge en tabel fra det tyske finansinstitut, der indregner varepriser og valutakurser i værdien af et givent produkt, er arbejds lønnen højere i Tyskland end i noget andet EF-land. Sættes arbejds lønnen i Tyskland til 100 er tallene for arbejds lønnen i de andre EF-lande: Belgien 94, Danmark 93, Holland 92, Luxembourg 85, Frankrig 82, Spanien 81, Det Forenede Kongerige 77, Italien 74, Irland 63, Portugal 58 og Grækenland 53.

Kan Kommissionen bekræfte rigtigheden af det tyske finansinstituts beregninger af arbejds lønnen i EF's medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(28. marts 1994)

Da svaret er meget langt, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3342/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 251/44)

Om: En miljøkatastrofe ud for Pilos

Hele det sydvestlige Peloponnes og navnlig kystområdet ved Pilos er blevet ramt af en stor miljøkatastrofe som følge af olieudslip fra tankskibet Iliad.

Miljøkatastrofen rammer også Pilos' økonomi, som hovedsagelig er baseret på fiskeri og turisme.

Hvordan kan Fællesskabet medvirke til, at området hurtigst muligt renses og de økonomiske problemer mildnes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(23. februar 1994)**

Kommissionen mener at vide, at rensningsarbejdet efter den olieforurening, der var forårsaget af tankskibet »Iliad«, nu er afsluttet, og at rederiets forsikringsselskaber allerede har ordnet regningen for de omkostninger, der opstod i forbindelse med oprydningen, og nu er i fuld gang med at behandle en række krav om erstatning fra fiskerierhvervets side samt andre krav vedrørende andre økonomiske skadevirkninger. Det synes ligeledes at fremgå, at de samlede omkostninger stadig ligger inden for de grænser, der er sat i forbindelse med den internationale fond for erstatning for olieforureningsskader (IOPCF), som også Grækenland er medlem af.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3354/93
af Sérgio Ribeiro (CG)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 251/45)**

Om: Situationen vedrørende Panasqueira-minerne i Portugal

Ifølge oplysninger fremkommet gennem dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i Portugal samt oplysninger fra fagforeninger er der i dag alvorlig fare for lukning af Panasqueira-minerne, efter at der allerede sidste år blev afskediget ca. 400 minearbejdere.

Selvom Panasqueira-minerne er det eneste sted i Europa, hvor der udvindes wolfram, og de største forekomster findes her, dækker minerne kun 13 % af EF-landenes samlede behov.

Har Kommissionen planer om at beskytte denne mine, der ligger i et område, hvor arbejdsløsheden allerede ligger på omkring 20 %, og hvor der er risiko for ørkendannelse? Har Kommissionen fra de portugisiske myndigheder modtaget oplysninger om foretagendets muligheder for at opfylde de betingelser, der knytter sig til SIBR-tilskuddet (svar afgivet af Bruce Millan den 24. juni 1993 på min forespørgsel nr. 221/93) ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 297 af 3. 11. 1993, s. 25.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(28. februar 1994)**

Panasqueira-minerne ligger i Portugals Centro-region, som Kommissionen den 31. juli 1990 vedtog et operationelt program for, der tager sigte på medfinansiering af infrastruktur i kommunalt plan regi. Programmet, der gennem-

føres som planlagt, skal styrke regionens økonomiske grundlag og vil få positive langtidsvirkninger i samme område. Kommissionen har til hensigt at vedtage et nyt program for perioden 1994—1999, så snart den nye EF-støtteramme for Portugal er blevet fastlagt.

Kommissionen har ikke modtaget yderligere oplysninger fra de portugisiske myndigheder om minernes fremtidige skæbne og forstår, at der stadig er forhandlinger i gang.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3361/93
af Ria Oomen-Ruijten (PPE)
til Kommissionen
(26. november 1993)
(94/C 251/46)**

Om: EF-normer for SPF (Sun Protection Factor)

Bestemmelserne for kosmetiske produkter i EF er nu harmoniseret (direktiv 76/768/EØF ⁽¹⁾ med efterfølgende ændringer). Men der findes i øjeblikket ingen EF-norm for måling af SPF (Sun Protection Factor). SPF-oplysningerne på solbeskyttelsesprodukter på Fællesskabets marked er ikke ensartede, og de opgivne værdier kan ikke sammenlignes. Dette forvirrer forbrugerne. Disse kan vildledes om solbeskyttelsesprodukternes beskyttende virkning med alle de sundhedsrisici, som dette medfører.

Ville det med henblik på beskyttelse af forbrugerne ikke være hensigtsmæssigt at indføre EF-normer på dette område? I betragtning af de praktiske fordele bør normer på grundlag af fysik/fysik-kemiske metoder foretrækkes ⁽²⁾.

Kan Kommissionen oplyse, om den — og i givet fald hvornår — påtænker at fremlægge forslag herom?

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

⁽²⁾ Cosmeticarapport 55, april 1993 — Inspectie Gezondheidsbescherming Keuringsdienst van Waren, Entschede (NL).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Schriver
(10. marts 1994)**

Et forslag om dette spørgsmål optræder ikke i lovgivningsprogrammet for 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3372/93

af Diego Santos López (ARC)

til Kommissionen

(26. november 1993)

(94/C 251/47)

Om: En tunnel under Guadalquivir-floden i Andalusien

I handlingsprogrammet for distriktet Nedre Guadalquivir (1991—1993) er der under punkt 1.1.2 anført, at der skal bygges en tunnel under Guadalquivir-floden. Det oplyses endvidere, at arbejdet blev påbegyndt i 1992, og at der er fastsat en støtte fra EFRU på 1 995 400 000 pta. mellem 1992 og 1993.

Kan Kommissionen give oplysninger om gennemførelsen af dette projekt og om Fællesskabets finansielle bidrag her til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(28. januar 1994)

Med hensyn til aktion 1.1.2 (Túnel bajo el río Guadalquivir) i det operationelle program for Comarca del Bajo Guadalquivir, som er godkendt af Kommissionen ⁽¹⁾, og som det ærede medlem henviser til, ønsker Kommissionen at præcisere, at de regionale myndigheder under det seneste møde i overvågningsudvalget for programmet meddelte, at de agtede at fjerne denne aktion fra programmet. Senere har disse myndigheder officielt anmodet Kommissionen om en finansiell tilpasning af programmet, hvorved denne aktion udgår. Denne anmodning er blevet accepteret, og Kommissionen har truffet en ny beslutning i denne henseende ⁽²⁾.

Der er hidtil ikke foretaget nogen udbetalinger i forbindelse med denne aktion.

⁽¹⁾ Dok. K(92) 101 af 30. januar 1992.

⁽²⁾ Dok. K(93) 2675 af 6. oktober 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3378/93

af Maria Cassanmagnago Cerretti (PPE), Giorgio Rossetti (PSE), Roberto Speciale (PSE), Giulio Fantuzzi (PSE), Luigi Vertemati (PSE), Franco Iacono (PSE), Gabriele Sboarina (PPE), Giulio Gallenzi (PPE) og Vincenzo Mattina (PSE)

til Kommissionen

(26. november 1993)

(94/C 251/48)

Om: Import af græsk cement i Italien

I sit svar af 18. maj 1993 på forespørgsel nr. 628/93 ⁽¹⁾ erklærer Kommissionen, at den ved beslutning af 3. maj

1989 har løst problemet med konkurrenceforvridning som følge af støtte til græske virksomheders eksport af cement; den gør endvidere opmærksom på, at den har rejst krav mod to græske producenter, Halkis Cement Company og Heracles General Cement Company. Man har ladet fuldstændig hånt om beslutningen til trods for, at Domstolen har afsagt dom om, at bestemmelserne ikke er opfyldt.

Eksporten af cement fra Grækenland til det italienske marked, der blev indledt i 1987 (samtidig med at der blev indrømmet statsstøtte), er til stadighed steget på grund af denne støtte og har været til stor skade for producenterne i de områder, hvor cementen importeres, således at de har måttet lukke anlæg, hvilket har forårsaget alvorlige beskæftigelsesmæssige problemer, især i Syditalien, der også er berørt af en mere alvorlig økonomisk krise.

Man har også ladet hånt om forpligtelsen til tilbagebetaling, efter at støtten til Halkis er blevet kendt ulovlig.

Den græske regering har heller ikke iværksat likvidation af denne virksomhed, der ikke er i stand til at gennemføre en økonomisk forsvarlig forvaltning, hvis den ikke modtager statsstøtte og gør brug af illoyal eksportpraksis.

Hvilke initiativer vil Kommissionen tage for at gøre ende på denne illoyale import?

⁽¹⁾ EFT nr. C 207 af 30. 7. 1993, s. 47.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(19. januar 1994)

Kommissionen vil fortsat insistere på, at dens endelige beslutning af 3. maj 1989 ⁽¹⁾ efterkommes under hensyntagen til Domstolens dom af 11. juni 1993 (sag C-183/91), som det ærede medlem henviser til.

Med hensyn til Halkis Cement Company kritiserede Kommissionen i sin endelige beslutning af 2. maj 1990 ⁽²⁾ den lemfældige adfærd, der blev udvist af dette selskabs offentlige kreditorer, og forlangte, at den deraf følgende støtte ophørte. Den græske regering oplyste, at den var villig til at efterkomme denne beslutning. Der blev dernæst indgået et forlig mellem alle Halkis kreditorer, offentlige som private, så hver af dem kunne få opfyldt flere af deres krav efter salget af Halkis til den italienske cementfabrikant Calcestruzzi, end hvis de indgav konkursbegæring. De finansielle krav efter dette salg er nu ved at blive bedømt af den internationale voldgiftsdomstol i Genève.

Kommissionen følger nøje udviklingen i denne sag for at sikre, at dens beslutning efterkommes.

(¹) EFT nr. L 394 af 30. 12. 1989.

(²) EFT nr. L 73 af 20. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3400/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 251/49)

Om: Handlingsprogram til beskyttelse af vand i Grækenland mod forurening forårsaget af nitrater

Rådets direktiv 91/676/EØF (¹) om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, har til formål at nedbringe vandforurening forårsaget eller fremkaldt af nitrater, der stammer fra landbruget, og at forebygge yderligere forurening af denne art.

Kan Kommissionen oplyse, om Grækenland har udpeget (og i givet fald hvilke) sårbare zoner og udarbejdet handlingsprogrammer, der omfatter kodekser for godt landmandskab, som skal være bindende i de pågældende zoner?

(¹) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1991, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(1. marts 1994)

I direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, er det fastsat, at medlemsstaterne skal udpege sårbare zoner senest to år efter meddelelsen af direktivet og meddele Kommissionen de udpegede zoner inden seks måneder.

Fristen for denne meddelelse er endnu ikke udløbet, og Kommissionen har derfor ingen oplysninger om sårbare zoner i Grækenland.

Af lignende årsager har Kommissionen ingen oplysninger om handlingsprogrammer for de sårbare zoner fra december 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3408/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 251/50)

Om: Europols hjemsted

Kan Kommissionen oplyse, om Haag skal være hjemsted for Europol, dvs. organisationen for politimæssigt samarbejde i Fællesskabets tolv medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(9. februar 1994)

På Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 29. oktober 1993 besluttede stats- og regeringscheferne, at Europol og Europols Narkotikaenhed skal have hjemsted i Den Haag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3413/93

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 251/51)

Om: Posttjenester i ikke tæt bebyggede områder — Grøn-bog

1. Har Kommissionen kendskab til, at posttjenesters omfattende serviceydelser (f.eks. brevombæring, ledningsudgifter til telefon og telefax) i tilfælde af, at disse udføres af private selskaber, vil blive indskrænket for at spare udgifter?

2. Er Kommissionen ikke også af den opfattelse, at de offentlige posttjenester yder hver postbenytter et minimum af serviceydelse ved at udligne underskud inden for det brede spektrum af tilbud, og derfor må foretrækkes ud fra et dækningsaspekt?

3. Hvordan begrundes Kommissionen, at den på trods af det i punkt 2 nævnte agter at fremme privatiseringen også inden for områder af posttjenesten?

4. Hvilket statistisk grundlag går Kommissionen ud fra, når den kritiserer omstrukturering eller yderligere udvikling af tekniske hjælpemidler inden for post- og telefonvæsen? Er disse basisdata blevet offentliggjort, i givet fald hvor, og er de tilgængelige for enhver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(18. januar 1994)

Kommissionen fremsætter ikke forslag om postvæsnernes og teleadministrationernes stilling, hvad der i øvrigt er i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. En eventuel beslutning om privatisering af dem tilkommer medlemsstaterne.

Derimod har Kommissionen i postgrønbogen ⁽¹⁾ og i meddelelsen »Retningslinjer for udvikling af Fællesskabets posttjenester« ⁽²⁾ foreslået et udviklingsscenario, der indebærer liberalisering af markedet og harmoniseringsforanstaltninger samtidig med, at den universelle tjeneste sikres.

Efter Kommissionens opfattelse er det faktisk ikke tjenesteydelsesleverandørens stilling som offentlig eller privat, der er afgørende, men derimod garantien for, at Fællesskabet sikres en universel tjeneste af god kvalitet til rimelige priser. I denne sammenhæng kan takstudling for de enkelte tjenester stadig være et af de elementer, der skal bevares.

Til gengæld for sine samfundsmæssige forpligtelser må det offentlige postvæsen kunne drage fordel af eksklusive og særlige rettigheder. Efter forholdsprincippet skal det monopoliserede område være tilstrækkeligt til at sikre, at den universelle tjeneste kan leveres, men det må ikke være større end nødvendigt for at opfylde dette formål.

Hvad statistikkerne angår, indeholder postgrønbogen en lang række tal for sektoren som helhed. Dog har Kommissionen på postvæsnernes egen opfordring undladt at offentliggøre nogle af de statistiske oplysninger, den har fået af dem, da de betragtes som følsomme erhvervsoplysninger af fortrolig karakter.

Når Kommissionen forelægger sine endelige forslag for postsektoren, vil den imidlertid begrunde sine valg ved hjælp af de nødvendige talangivelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3440/93

af José Lafuente López (PPE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 251/52)

Om: EF-adfærdskodeks for fastsættelse af hotelpriser

En af de sektorer, som har mærket mest til følgerne af den aktuelle økonomiske krise, er uden tvivl hotelbranchen. Dette har givet sig udslag i en mærkbar ændring af prispolitikken, som nu i høj grad præges af rabatter, specialtilbud og mulighed for at tinge om prisen.

Hotelbranchens prissystem er i den grad blevet forvrænget af disse fænomener, at en kendt direktør for en spansk hotelkæde nu har opfordret til, at man sætter en stopper for uvæsenet med »priser for de kloge og priser for de dumme«.

Eftersom der foregår en klar prismæssig forskelsbehandling af nogle kunder i forhold til andre, bør der da efter Kommissionens opfattelse forefindes en EF-adfærdskodeks på området, som kan beskytte interesserne for alle hotelgæster uden undtagelse og samtidig beskytte hotelejerne mod det misbrug fra internationale storkunders side, som er den oprindelige årsag til de prismæssige skævheder, der præger hotelbranchen i visse medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vanni d'Archirafi

(15. marts 1994)

Fastlæggelsen af en EU-adfærdskodeks for fastsættelse af hotelpriser hører ikke under Kommissionens kompetenceområde og vil i de fleste tilfælde være i modstrid med konkurrencereglerne.

Generelt er enhver aftale eller samordnet praksis forbudt, der direkte eller indirekte sigter på at fastsætte købs- eller salgspriser eller andre forretningsbetingelser.

I øvrigt griber Kommissionen ind i specifikke tilfælde, som den får kendskab til, og som omfatter en »ublu« prispolitik fra en virksomhed eller en gruppe af virksomheder med en dominerende stilling på EU's marked eller en væsentlig del heraf.

Kommissionen griber også ind, når en sådan prispolitik har sit udspring i en aftale mellem virksomheder, hvis mål eller virkning er, at konkurrencen på det fælles marked begrænses.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 476.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 247.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3479/93

af Sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 251/53)

Om: Adgang til offentlig transport i landdistrikterne

Hvilke nye initiativer — især hvad angår lokalsamfundene — overvejer Kommissionen at tage med henblik på at forbedre adgangen til offentlig transport for folk, der lever i landdistrikter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Marutes

(24. februar 1994)

Kommissionen er klar over den offentlige kollektive transports betydning, og i hvidbogen om den fælles transportpolitikks fremtid i EU anføres støtte hertil og fremme heraf som en højt prioriteret opgave.

I samtlige medlemsstater findes der landdistrikter, som frembyder yderst forskelligartede geografiske og demografiske forhold og sociale strukturer.

Under hensyntagen hertil er det Kommissionens opfattelse, af ethvert tiltag med henblik på at skabe bedre adgang til offentlig transport i disse områder bedst kan iværksættes på lokalt plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3492/93

af David Bowe (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 251/54)

Om: Konventionen om kemiske våben

Vil Kommissionen efter undertegnelsen af konventionen om kemiske våben i januar 1993 foreslå, at der på fællesskabsplan træffes foranstaltninger med henblik på at sørge for, at den europæiske kemiske industris virksomhed er i overensstemmelse med traktaten, og sikre, at kemiske virksomheder registreres i henhold til denne traktat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek

(15. februar 1994)

Fællesskabet har ikke undertegnet konventionen om kemiske våben. Gennemførelsen af konventionen drøftes inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som Kommissionen er med til at fastlægge.

Alle medlemsstaterne har undertegnet konventionen og er nu ved at tage de nødvendige skridt med henblik på dens ratifikation og gennemførelse. Kommissionen vil sikre, at gennemførelsesretsakterne i medlemsstaterne er kohærente med fællesskabspolitikken, ikke mindst med hensyn til det indre markeds integritet.

Det er medlemsstaterne og ikke Kommissionen, der er ansvarlige for registreringen af de kemiske virksomheder, der omfattes af konventionen. Man henleder dog opmærksomheden på det udkast til forordning om produkter med dobbelt anvendelse, der i øjeblikket er til drøftelse i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3495/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 251/55)

Om: Nuklear brændselscyklus og genanvendelse af plutonium

Hvilke planer har Kommissionen om at ajourføre Fællesskabets politik med hensyn til den nukleare brændselscyklus og genanvendelsen af plutonium ⁽¹⁾ i lyset af de omfattende ændringer på markedet for nukleart brændsel og den drastiske begrænsning af mulighederne for anvendelse af plutoniumbaseret brændsel i de otte år, der er gået efter udarbejdelsen af PINC-dokumentet?

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 401 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(3. februar 1994)

Kommissionen følger løbende de forskellige aspekter af politikken med hensyn til det nukleare brændselskredsløb og genanvendelsen af plutonium.

Kommissionen vil i løbet af 1994 offentliggøre en række retningslinjer herfor som led i det kommende vejledende kerneenergi-program (PINC).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3500/93

af Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 251/56)

Om: Uddannelsesudvalget

Kan Kommissionen med hensyn til det »udvalg«, som er nævnt i punkt 50 i Retningslinjer for EF's Indsats på Uddannelsesområdet ⁽¹⁾ oplyse følgende:

1. Repræsenterer dette udvalg uddannelsesorganisationerne?
2. Hvem vil i så fald kunne have sæde i dette udvalg?
3. Vil dette udvalg for EF's uddannelsesområde få tildelt en rolle i stil med den, Det Økonomiske og Sociale Udvalg spiller for den socialøkonomiske sektor?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 183 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Antonio Ruberti

(11. marts 1994)

Kommissionen har netop fremsat forslag om to EF-handlingsprogrammer inden for områderne erhvervsuddannelse og almen uddannelse, »LEONARDO« ⁽¹⁾ og »SOCRATES« ⁽²⁾.

I forslagene til Rådets afgørelse står, at Kommissionen ved gennemførelsen af disse programmer støttes af rådgivende udvalg. Regeringsrepræsentanterne i disse udvalg vil blive udpeget af medlemsstaterne. Det foreslås også, at repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og andre ikke-statslige organisationer kan deltage i disse udvalg med observatørstatus. De vil blive udpeget af arbejdsgiverorganisationerne og af undervisningsorganisationer, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau. I forbindelse med SOCRATES-programmet vil der også deltage organisationer, der repræsenterer de involverede i uddannelserne (undervisere, universiteter, studerende, osv.).

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 686.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 708.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3501/93

af Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 251/57)

Om: De videregående erhvervsuddannelser og retningslinjer for EF's indsats på uddannelsesområdet

I Retningslinjer for EF's Indsats på Uddannelsesområdet ⁽¹⁾ skelnes der mellem to principielle aktionstyper, som udledes af to artikler i Maastricht-traktaten, nemlig artikel 126 (uddannelse, jf. aktionstype A) og artikel 127 (erhvervsuddannelse, jf. aktionstype B).

Med hensyn til de uddannelser, som både er et led i de videregående uddannelser og erhvervsuddannelserne, herunder de videregående erhvervsuddannelser i Nederlandene, er det et vigtigt spørgsmål, hvorvidt det er muligt at deltage i begge aktionstyper, eller om deltagelse i aktionstype A udelukker fra deltagelse i type B?

Kan Kommissionen — i betragtning af udviklingen af en ny generation af handlingsprogrammer på uddannelsesområdet — skabe klarhed i denne sag?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 183 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Antonio Ruberti

(11. marts 1994)

Det spørgsmål, som det ærede medlem har stillet, kan besvares med, at de to programmer, SOCRATES og LEONARDO, supplerer hinanden, samtidig med at hvert af programmerne har sine egne specifikke mål og aktioner.

Kommissionen har med vedtagelsen så at sige på samme tidspunkt af de to forslag til afgørelse villet understrege, at den fortsat tilstræber en sammenhæng mellem uddannelse og erhvervsuddannelse. Den har således fastsat et generelt mål om fremme af sammenhængen mellem erhvervsuddannelse og uddannelse og mellem grunduddannelse og efteruddannelse i Fællesskabets aktion.

Jeg skal imidlertid minde om, at de kompetenceområder, der er fastsat i EF-traktaten, ikke er de samme inden for de to områder, og at disse forskelle i kompetenceområdet kommer til udtryk i de to programmers aktioner og foranstaltninger. I øvrigt tilstræber man generelt med de aktioner, der er anført i SOCRATES-programmet og i LEONARDO-programmet, som princip at støtte transnationale projekter, enten pilotprojekter eller udvekslingsprojekter. Fællesskabets støtten gives på grundlag af de fremlagte projekters karakter og indhold.

En højere læreanstalt, f.eks. et universitet, kan således inddrages i SOCRATES-programmet på grundlag af forskellige aktioner, der dækkes af programmet, f.eks. stipendier til udveksling eller programmer for samarbejde mellem universiteter. Den samme institution kan også fremlægge et projekt inden for rammerne af LEONARDO-programmet, men med en anden karakter, f.eks. et transnationalt efteruddannelsesprojekt. Generelt skal LEONARDO-programmet fremme, at højere uddannelsesinstitutioner deltager mere i efteruddannelsesinitiativer med henblik på at øge disse kvalitets.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3511/93**af André Sainjon (PSE)****til Kommissionen***(13. december 1993)**(94/C 251/58)*

Om: OECD's firepartsmøde på stålområdet

På OECD's firepartsmøde på stålområdet skal der være truffet visse afgørelser om bestemmelserne for støtte til stålindustrien. Heri fastsættes fem mulige støttekategorier, som skal henhøre under Bruxelles-aftalen: støtte til nedlukning, til finansiering af sociale udgifter, til forskning og udvikling, til miljøet og endelig regionalstøtte, der af Washington betragtes som ulovlig, og som derfor kan risikere at blive gjort til genstand for en klage fra amerikansk side.

I henhold til de informationer, som jeg ligger inde med, skal Kommissionen have anmodet om, at der vedtages lovgivning om miljøstøtte og støtte til sociale programmer.

1. Kan Kommissionen give yderligere oplysninger om resultatet af ovennævnte møde?
2. Støtte til sociale programmer og støtte til nedlukninger hænger ofte sammen. Hvorfor ønsker Kommissionen ikke at indføre støtte til nedlukninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan**

(31. januar 1994)

På det sidste møde i OECD's ståludvalg den 25. til 27. oktober 1993 havde visse delegationer en uformel teknisk kontakt vedrørende den sidste revision af tekstforslaget til den multilaterale stålaftale. Disse udvekslinger af synspunkter gav en bedre forståelse parterne imellem. Som man kunne forvente i betragtning af disse kontakter uformelle karakter, blev der ikke truffet nogen konkret beslutning.

Fællesskabets forhandlingssituation er stadig den samme, dvs.: de fire kategorier af støtte, der er tilladt i henhold til Fællesskabets kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, bør også tillades efter den multilaterale aftale. Det gælder også for den regionale støtte, som efter Fællesskabets regler kan accepteres under visse omstændigheder (Portugal, Grækenland og de nye tyske Länder). For at gøre disse former for støtte lovlige forsøger Fællesskabet at opnå en midlertidig undtagelse fra den multilaterale regel.

Endvidere havde Fællesskabet gjort indgåelsen af den multilaterale aftale afhængig af, at man forud fandt en løsning på de allerede igangsatte amerikanske antidumping- og antisubventionsprocedurer. I den sidste fase af forhandlingerne i Uruguay-runden fremgik det klart, at den amerikanske delegation ikke var i stand til at forhandle en sådan løsning. Som følge heraf enedes man om at genoptage forhandlingerne i begyndelsen af 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3515/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(13. december 1993)**(94/C 251/59)*

Om: Fastsættelse af nye betingelser vedrørende produkter fra EFTA- og VISIGRAD-landene

Verdens største handelsområde, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bliver snart en realitet. Kommissionen bedes oplyse, om den har fastsat nye betingelser vedrørende produkter fra EFTA-landene og tredjelandene i VISIGRAD, dvs. Ungarn, Polen, Tjekkiet og Slovakiet — og i så fald hvilke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(3. marts 1994)

Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde trådte i kraft den 1. januar 1994. Den omfatter alle industrivarer med oprindelse i de kontraherende lande (Fællesskabet og dets medlemsstater samt Island, Finland, Norge, Sverige og Østrig) i henhold til protokol nr. 4 samt handel med visse fiskeriprodukter og forarbejdede landbrugsvarer.

EØS udgør imidlertid ikke nogen toldunion. De kontraherende parter fører ikke nogen fælles handelspolitik over for

tredjelande, men fortsætter med hver især at forhandle og indgå præferenceaftaler med andre lande.

EFTA-landene deltager ikke i de Europa-aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og VISIGRAD-landene, og har indgået deres egne frihandelsaftaler med disse lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3528/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 251/60)

Om: Giftigt og farligt fast affald i Grækenland

700 000 tons giftigt og farligt affald fra den græske industri bortskaffes årligt uden nogen form for kontrol. Hvordan kan Kommissionen på denne baggrund tilskynde de græske myndigheder til gradvist at afvikle de industrivirksomheder, som producerer farligt affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(28. februar 1994)

Kommissionen har forelagt Rådet direktivforslag om deponering af affald og forbrænding af farligt affald. Disse forslag tager sigte på højere standarder for deponering og forbrænding af affald. Med hensyn til deponering skal der således indføres streng overvågning og kontrol. Det vil imidlertid være op til medlemsstaterne selv at gennemføre og håndhæve bestemmelserne.

I medfør af bestemmelserne skal virksomhederne mindske mængden og toksiciteten af affald, de sender til endelig bortskaffelse. Indtil direktiverne vedtages og træder i kraft, skal virksomhederne efterleve de relevante krav i direktiv 91/156/EØF om ændring af direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ om affald og direktiv 91/689/EØF ⁽²⁾ om farligt affald.

⁽¹⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3543/93

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 251/61)

Om: Harmonisering af ølbeskatningen i Fællesskabet

Er Kommissionen opmærksom på, at skatten på øl i Det Forenede Kongerige er næsten syv gange så høj som i Frankrig?

Er Kommissionen opmærksom på, at en forskellig ølbeskatning forvrider konkurrencen?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at harmonisere ølbeskatningen i Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(28. januar 1994)

Kommissionen er opmærksom på den store forskel i den indirekte beskatning af øl i Det Forenede Kongerige og i Frankrig.

Det er den generelle opfattelse, at alle store forskelle i den indirekte beskatning vil have en negativ indvirkning på konkurrenceforholdene på det indre marked. I den forbindelse skal der gøres opmærksom på, at Kommissionen oprindelig foreslog fælles punktafgiftssatser for de forskellige klasser af alkoholholdige drikkevarer. Da det viste sig, at disse hverken kunne accepteres af Parlamentet eller Rådet, foreslog den senere en række minimumssatser, som lå langt over dem, der til sidst blev vedtaget af Rådet, og en række »maksimums«-satser, som Rådet blot accepterede i form af retningslinjer uden nogen retlig virkning.

I henhold til artikel 8 i direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 ⁽¹⁾ skal Kommissionen revidere de nugældende minimumssatser og aflægge rapport samt fremlægge forslag for Rådet, som så skal træffe de fornødne foranstaltninger senest den 31. december 1994. Til det formål er der bestilt en uafhængig undersøgelse af virkningerne af de bestående satser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 76 af 31. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3573/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 251/62)

Om: Ulovlig handel med fugle

Der lader til at finde ulovlig handel sted med blå bogfinker (*Fringilla teydea*) mellem De Kanariske Øer, Belgien og Italien. Har Kommissionen kendskab til denne ulovlige handel? Hvilke foranstaltninger agter den i bekræftende fald at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(17. februar 1994)

Kommissionen kender intet til nogen ulovlig handel med blå bogfinker (*Fringilla teydea*) mellem De Kanariske Øer, Belgien og Italien. Den har dog anmodet de kompetente spanske, belgiske og italienske myndigheder om nærmere oplysninger vedrørende dette spørgsmål.

Skulle det eventuelt blive bekræftet, at der finder en sådan handel sted, vil Kommissionen i givet fald nærmere overveje, hvilke forholdsregler der skal træffes for at bringe denne til ophør.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3578/93

af François Musso (RDE)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 251/63)

Om: Korsika og EUROFORM-programmet

Kan Kommissionen oplyse, præcis hvorledes EUROFORM-programmet er forløbet på Korsika, herunder størrelsen af de afsatte midler og de midler, som rent faktisk er blevet anvendt til dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(17. februar 1994)

Kommissionen vil fremsende en tabel med de ønskede oplysninger direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3579/93

af François Musso (RDE)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 251/64)

Om: Korsika og HORIZON-programmet

Kan Kommissionen oplyse, præcis hvorledes HORIZON-programmet er forløbet på Korsika, herunder størrelsen af de afsatte midler og de midler, som rent faktisk er blevet anvendt til dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(17. februar 1994)

HORIZON-programmet er forløbet som forventet.

I forbindelse med handicappede er der lagt vægt på erhvervsuddannelse, iværksættelse af aktiviteter for personer, som ønsker at komme ind på arbejdsmarkedet, informations- og bevidstgørelsesaktioner, foranstaltninger til uddannelse af undervisere og forbedring af vilkårene for adgang til arbejdsmarkedet. Der er særlig lagt vægt på at forbedre handicappedes image i forhold til virksomheder. Bevillingerne til handicappede beløber sig til 595 532 ecu.

I forbindelse med dårligt stillede personer er der lagt vægt på uddannelse og udveksling af undervisere og sociale medarbejdere samt på uddannelseskurser, studieplaner, forudsætninger og kvalifikationer. Bevillingerne til dårligt stillede personer beløber sig til 478 568 ecu.

Der er således sammenlagt bevilget 1 074 100 ecu til regionen Korsika over ESF inden for rammerne af HORIZON-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3584/93

af François Musso (RDE)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 251/65)

Om: Bevillinger, som er tildelt Korsika

Kan Kommissionen oplyse det samlede bevillingsbeløb (forpligtelser og betalinger), som blev tildelt Korsika i hvert af årene 1989—1993, herunder beløbene i forbindelse med fællesskabsinitiativprogrammerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(28. marts 1994)

Da svaret er meget langt, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

bestemmelser, der er af en præcis, klar og ubetinget karakter, som gør dem egnet til at have umiddelbar virkning. For eksempel skønnes det, at Domstolen vil finde, at artikel 3, stk. 4, i direktiv 90/313/EØF, der fastsætter, at den offentlige myndighed skal give svar så hurtigt som muligt og senest inden to måneder, opfylder de materielle kriterier for at anvende grundsætningen om umiddelbar virkning.

(¹) EF-Domstolen, 4. december 1974, Sag 41/71, Sml. s. 1347.

(²) EF-Domstolen, 5. april 1979, Sag 148/78, Sml. s. 1629.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3603/93

af Brigitte Ernst de la Graete (V)
til Kommissionen
(17. december 1993)
(94/C 251/66)

Om: Fællesskabsrettens gennemførelse

I den tiende årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (¹) anfører Kommissionen:

»Kommissionen vurderer, at flere af bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF har direkte virkning, og at de derfor vil kunne anvendes fra den 1. januar 1993 i mangel af nationale lovbestemmelser.«

Kan Kommissionen oplyse, hvilke bestemmelser der er tale om, og om den har til hensigt at træffe foranstaltninger for at oplyse borgerne om dette forhold?

(¹) EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993, s. 44.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(17. februar 1994)

Reglen om direktivers umiddelbare virkning er en grundsætning, der er fastlagt af EF-Domstolen for at hindre, at medlemsstaterne kan ignorere deres EF-retlige forpligtelser. Ifølge Van Duyn-dommen (¹), der fastsætter grundreglen, må det »i hvert enkelt tilfælde undersøges, hvorvidt den omhandlede bestemmelses art, opbygning og ordvalg gør den egnet til at have umiddelbar virkning i forholdet mellem medlemsstaterne og dissers retsundergivne«. I Tullio Rattidommen (²) præciseres det, at en bestemmelse skal være »ubetinget og tilstrækkelig præcis« for at kunne have en sådan virkning.

Kommissionen vurderer, at en borger kan gøre visse bestemmelser i direktiv 90/313/EØF gældende, nemlig de

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3612/93

af Henry McCubbin (PSE)
til Kommissionen
(17. december 1993)
(94/C 251/67)

Om: Manglende gennemførelse af det indre marked for pensioner

Vil Kommissionen venligst oplyse, hvilke initiativer der er taget for at sikre, at arbejdstagere, der er medlem af en erhvervstilknyttet pensionsordning i en medlemsstat, kan overføre den fulde værdi af deres pensionsrettigheder til en ordning i en anden medlemsstat?

Jeg taler om de individuelle bidrag plus alle skattegodtgørelser, som er en del af de indeholdelser i lønnen, der indgår i bidraget til en erhvervstilknyttet pensionsordning.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(11. februar 1994)

Kommissionen er bekendt med problemerne i forbindelse med overførsel over landegrænserne af værdien af erhvervstilknyttede pensionsordninger og især med det forhold, at oprindelseslandet normalt vil forsøge at opnå kompensation for skattefordele, der er givet i forbindelse med disse ordninger. I sin meddelelse til Rådet fra juli 1991 (¹) henledte Kommissionen opmærksomheden på dette problem og forsøgte at fremme en debat omkring hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed, der hidrører fra erhvervstilknyttede pensionsordninger. Kommissionen overvejer, i forlængelse af denne meddelelse, at fremsætte forslag til fjernelse af sådanne forhindringer.

Man skal imidlertid huske på, at dobbeltbeskatning af de vandrende arbejdstagere erhvervstilknyttede pensionsrettigheder, som er resultatet af ophævelse af skattefordele i forbindelse med international overførsel af pensionsvær-

dier, kan undgås ved at bibeholde pensionsrettighederne inden for rammerne af pensionsordningen i oprindelseslandet, hvor de burde være tilstrækkeligt sikrede mod inflation.

(¹) Dok. SEK(91) 1332 endelig udg.: Supplerende sociale sikringsordninger: De erhvervstilknyttede pensionsordningers rolle i arbejdstagernes sociale tryghed og deres implikationer for den frie bevægelighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3618/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 251/68)

Om: EF-støtte til Georgien

Er det korrekt, at EF i 1993 har bevilget Georgien humanitær bistand for i alt 7,8 mio. ecu?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvorledes denne bistand reelt er blevet anvendt (projekttyper og resultater)?

Agter Kommissionen på baggrund af sin beslutning for nylig (oktober 1993) om at bevilge 500 000 ecu i humanitær bistand til tvangsforflyttede personer i Georgien og i betragtning af vurderingerne af disses antal (200 000—400 000 personer) og den kaotiske situation, de befinder sig i, at bevilge yderligere støtte for i det mindste at sikre en forsvarlig fordeling af fødevarer, lægemidler og tæpper?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(11. februar 1994)

Det er rigtigt, at der i 1993 er blevet ydet 7,8 mio. ecu fra Fællesskabets humanitærhjælpsbudget til Georgien. Udtømmende detaljer om, hvilke partnere der har varetaget hjælpen, og hvilken bistand der er blevet ydet, sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

Kommissionen er fuldstændig klar over, hvilke omfattende og ofte meget hastende behov dette land har haft i årets løb. Da kampene i Abkhasien var på deres højeste, lykkedes det at få medicinske forsyninger frem til de mest trængende områder inden for et døgn efter anmodningen fra Médecins sans Frontières.

Kommissionen er også opmærksom på, at den bistand, der er ydet til nu, kun dækker en del af behovet og foreslår derfor en yderligere bistand på 3 mio. ecu til dækning af

medicinske forsyninger til hele landet, familielevnedsmidelpakker, basisfødevarerforsyninger, vintertøj og små varmeovne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3627/93

af Eolo Parodi (PPE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 251/69)

Om: Sikkerhed i forbindelse med blod

I henhold til Maastricht-traktatens artikel 129 skal Fællesskabets indsats bl.a. være rettet mod forebyggelse af sygdomme;

— Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme samordningen mellem medlemsstaterne inden for sundhedsbeskyttelse

— de nylige episoder med anvendelse af inficeret blod i forskellige medlemsstater, og på det seneste også i Italien, har vakt stor foruroligelse i offentligheden.

Hvilke initiativer vil Kommissionen tage for straks at garantere sikkerheden i forbindelse med blod i hele Fællesskabet og iværksætte en handlingsplan for selvforsyning med blod og blodpræparater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(3. marts 1994)

Kommissionen tillægger det stor betydning, at Fællesskabet sikres forsyning med sikre blodprodukter af høj kvalitet og i tilstrækkelig mængde. Fællesskabets farmaceutiske lovgivning (¹) om lægemidler fremstillet på basis af blod, som trådte i kraft den 1. januar 1992 for så vidt angår allerede eksisterende produkter og den 1. januar 1993 for så vidt angår nye produkter, stiller strenge krav til fremstilling for at sikre produkternes kvalitet, sikkerhed og effektivitet.

Som det blev fastslået i forbindelse med Rådets vedtagelse af konklusioner om selvforsyning i Det Europæiske Fællesskab den 13. december 1993, er det Kommissionens hensigt at indsamle information om lovbestemmelser og nuværende praksis i medlemsstaterne med hensyn til indsamling af, kontrol med og behandling af blod samt distribution af og handel med blod og blodprodukter, og om muligt på dette grundlag at fremsætte forslag til fælles sikkerhedskriterier.

(¹) EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3630/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 251/70)

Om: Adoption i Grækenland

Den anakronistiske lovgivning i Grækenland vedrørende adoption og de bureaukratiske forudsætninger og de forbud, der er blevet indført på dette område, skaber den rette grobund for udviklingen af et i sit omfang hidtil ukendt fænomen, nemlig handel med spædbørn, som giver smarte pengemænd millionindtægter og bringer adoptivforældre på kant med loven og samtidig bringer børnene selv i uendelig stor fare.

Har Kommissionen i betragtning af disse mangler i den græske lovgivning interesse i at medvirke til en ajourføring af de juridiske rammer for adoptioner i Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pdraig Flynn

(15. marts 1994)

Adoption falder ikke ind under EU's kompetenceområde. Kommissionen kan derfor ikke gribe ind i forbindelse med den græske lovgivning om adoption, som det ærede medlem har foreslået.

På grundlag af de konklusioner, ministrene (familiemæssige anliggender), forsamlet i Rådet, nåede frem til i september 1989, organiserer Kommissionen imidlertid en udveksling af erfaringer og informationer om emner såsom adoption. Kommissionen har således sidste år i marts afholdt et seminar i Bruxelles med regeringsrepræsentanter, jurister og eksperter om emnet international adoption. Kommissionen fremsender en kopi af dette seminars dokumenter til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3655/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 251/71)

Om: Den Europæiske Unions tiltrædelse af den internationale menneskerettighedskonvention

Den Europæiske Union ønsker at tiltræde den internationale menneskerettighedskonvention. Kan Kommissionen i den forbindelse oplyse, hvornår denne tiltrædelse ventes at ville ske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek

(24. februar 1994)

Kommissionen anmodede i november 1990 Rådet om tilladelse til sammen med Europarådet at forhandle Fællesskabets tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Kommissionen tog dette skridt for at udfylde et hul i Fællesskabets retssystem, idet Fællesskabet i modsætning til medlemsstaterne ikke er underlagt Menneskerettighedskommissionen og -domstolen i Strasbourg.

I andet halvår af 1993 undersøgte Rådets instanser grundigt alle de juridiske og politiske konsekvenser af en tiltrædelse. Rådet (justits- og indenrigsministrene) blev den 29. og 30. november 1993 enigt om at anmode om en udtalelse fra De Europæiske Fællesskabers Domstol, på grundlag af artikel 228, stk. 6, i EF-traktaten, om hvorvidt Fællesskabet har kompetence til at tiltræde konventionen, og om en tiltrædelse ville være til skade for Domstolens jurisdiktionsmonopol. Ifølge Domstolens udtalelse kan Rådet tillade Kommissionen at føre passende forhandlinger, for at Fællesskabet kan blive kontraherende part i konventionen, idet Den Europæiske Union som sådan ikke har status som en international juridisk person, der kan tiltræde. Det siger sig selv, at når først forhandlingerne er overstået, tilfalder det Rådet at indgå Fællesskabets tiltrædelse af konventionen.

Kommissionen er derfor ikke i stand til at forudse, på hvilken dato tiltrædelsen vil kunne finde sted. Kommissionen håber, at tiltrædelsen vil blive en realitet inden en rimelig tid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3696/93

af Dagmar Roth-Behrendt (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 251/72)

Om: Flytning af CEDEFOP's hjemsted fra Berlin til Thessaloniki

Under Det Europæiske Råds samling den 29. oktober 1993 i Bruxelles enedes man om at flytte hjemstedet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse fra Berlin til Thessaloniki, uden at de af denne afgørelse ramte ansatte forinden var blevet informeret.

1. Inden for hvilket tidsrum planlægger Kommissionen at foretage flytningen?
2. Hvilke ledsage- og udligningsforanstaltninger for de ansatte i Berlin har Kommissionen i tankerne for at gøre flytningen og ændringen af leveforholdene socialt acceptabel?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(3. marts 1994)**

1. Kommissionen vedtog den 2. februar 1994 et forslag til ændring af forordningen om oprettelse af Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse, hvori det bestemmes, at dette centers hovedsæde skal ligge i Thessaloniki. Kommissionen ønsker at høre Europa-Parlamentets og Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelser i løbet af det græske formandskab, således at Rådet kan vedtage den ændrede forordning i løbet af første halvår af 1994.

2. På mødet i bestyrelsens forretningsudvalg den 10. november 1993 anmodede Kommissionen direktøren for CEDEFOP om over for Kommissionen at gøre rede for de vigtigste spørgsmål i forbindelse med flytningen, herunder navnlig personalespørgsmål. Bestyrelsen anmodede endvidere på sit møde den 10. december 1993 direktøren for CEDEFOP om så hurtigt som muligt at fremlægge dette dokument, således at bestyrelsen kunne analysere dette og dernæst fremsende det til Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3713/93

**af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(3. januar 1994)
(94/C 251/73)**

Om: Liste over farligt affald

Vil Kommissionen redegøre for grundene til, at den ikke inden den 12. juni 1993 havde forelagt den liste over farligt affald, som den skulle udarbejde med henblik på gennemførelsen af direktiv 91/689/EØF ⁽¹⁾, og kan den oplyse, hvilke forsøg der er gjort på at beregne, hvor store omkostninger gennemførelsen af det ændrede direktiv vil være forbundet med for de enkelte medlemsstaters vedkommende?

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(23. februar 1994)**

Oprindelig var det meningen, at listen over farligt affald skulle udarbejdes sammen med den generelle liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 91/156/EØF om ændring af direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ om affald. Da der imidlertid er tale om forskellige krav for henholdsvis farligt og ikke farligt affald, var det ikke muligt at opstille den fuldstændige liste inden for tidsfristen.

Kommissionen var klar over de følger, manglen på en sådan liste vil få for medlemsstaterne, og har derfor fremsat et forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald. Heri indføres en ny frist for gennemførelse af direktivet, som giver medlemsstaterne mulighed for at fuldføre deres forberedelser til de nødvendige tilpasninger af deres affaldshåndteringsordninger.

I mellemtiden har medlemsstaterne givet tilsagn om fortsat at anvende bestemmelserne i direktiv 78/319/EØF ⁽²⁾ om giftigt og farligt affald. Under disse omstændigheder forstår Kommissionen ikke, hvilke omkostninger det ærede medlem henviser til.

⁽¹⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3718/93

**af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(3. januar 1994)
(94/C 251/74)**

Om: Husholdningskøleskabe

Hvilken meddelelse har Kommissionen modtaget fra Greenpeace International om muligheden for at indføre kommercielt konkurrencedygtige lavenergihusholdningskøleskabe?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(28. februar 1994)**

Kommissionen har modtaget en genpart af en rapport fra en undersøgelse, der er foretaget af Greenpeace, vedrørende muligheden for at nedbringe husholdningskøleskabes energiforbrug. Denne undersøgelse indgår i Kommissionens overvejelser med hensyn til indførelse af minimumseffektivitetsnormer for denne form for elektrisk udstyr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3753/93

**af Vincenzo Mattina (PSE)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 251/75)**

Om: Aftale om arbejdstiden inden for rammerne af GATT

Mener Kommissionen ikke — under hensyntagen til nødvendigheden af at nå frem til en aftale om arbejdstiden — at

den i forbindelse med GATT-forhandlingerne bør fremsætte forslag vedrørende:

- indførelse af en 36 timers arbejdsuge overalt i de højest industrialiserede lande
- udformning af et system til kontrol med arbejdstiden i udviklingslandene for at undgå den alvorlige udnyttelse af arbejdstagerne, der kan konstateres i disse lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(8. marts 1994)

Rådet vedtog for nylig et direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (direktiv 93/104/EF) ⁽¹⁾, der blandt andet indeholder bestemmelser om en arbejdsuge på højst 48 timer i gennemsnit.

Kommissionen mener, at en øget fleksibilitet i arbejdstidsbestemmelserne kan have en gunstig virkning på beskæftigelsen. Erfaringen viser imidlertid, at bestemmelser, der er skræddersyet til specifikke industrier eller aktivitetsområder, har større chance for at føre til oprettelse af arbejdspladser end generelle nedsættelser af arbejdstiden. Kommissionen støtter derfor Rådets konklusioner fra mødet i Bruxelles den 10. og 11. december 1993 om, at økonomisk sunde metoder for omlægning af arbejdstiden bør undersøges på virksomhedsplan. Sådanne foranstaltninger bør ikke gå i retning af en generel omlægning af arbejdet, men i retning af interne tilpasninger, der er forenelige med en forbedring af produktiviteten.

Kommissionen mener derfor ikke, at det ville have været hensigtsmæssigt at fremsætte forslag om generelle nedsættelser i arbejdstiden i forbindelse med GATT-forhandlingerne.

På den anden side er Kommissionen bekymret over den udnyttelse af arbejdskraften, der finder sted i visse tredjelande, og den undersøger nøje de spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem har rejst.

⁽¹⁾ EFT nr. L 307 af 13. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3792/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 251/76)

Om: En fællesskabsordning om erhvervspraktik

Unge færdiguddannede ønsker i mange tilfælde at supplere

deres curriculum vitae med en praktikerperiode for at forbedre mulighederne for at få et arbejde.

Derfor søger de om praktikplads på virksomheder, hvor de kan bruge deres faglige viden uden at påføre den pågældende virksomhed for store omkostninger. Derfor går en række ungdomsorganisationer ind for en ordning, der kan forbedre mulighederne for ulønnede praktikperioder på op til ni måneder uden andre forpligtelser for virksomheden end vejledning og ulykkes- og sygeforsikring. På denne måde vil de unge have mulighed for at få et bevis på praktisk uddannelse inden for deres fagområde.

Mener Kommissionen, at man bør udarbejde en fællesskabsordning på dette område for at imødekomme de unges ønsker om at komme ind på arbejdsmarkedet, hvor den langvarige krise har begrænset mulighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(10. marts 1994)

Kommissionen går ind for initiativer, der fremmer de unges muligheder for at opnå eller forbedre deres kvalifikationer gennem et virksomhedsophold inden for rammerne af systemer af typen vekseluddannelse. Gennem PETRA-programmet om de unges grundlæggende uddannelse (vedtaget i 1987 og ændret i 1991) gennemfører Kommissionen selv en aktion inden for dette område. Dette program gør det muligt for unge, der deltager i grundlæggende uddannelse, eller unge arbejdstagere (i arbejde eller til rådighed på arbejdsmarkedet) at deltage i tværnationale uddannelsesophold med henblik på at forbedre deres kvalifikationer.

Kommissionen yder et bidrag til gennemførelsen af disse ophold i form af et samlet støttebeløb til medlemsstaterne. Ud over dette bidrag kan medlemsstaterne udnytte de strukturer, der indføres i forbindelse med PETRA-programmet til at gennemføre lønnede eller ulønnede tværnationale virksomhedsophold.

Rådet har endvidere på forslag fra Kommissionen vedtaget en række fælles retningslinjer inden for PETRA-programmet rettet til medlemsstaterne for blandt andet at styrke samarbejdet mellem undervisnings- og uddannelsessystemerne og både den private og den offentlige sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3802/93

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 251/77)

Om: Samarbejdet mellem EF og Maghreb-landene

Kan Kommissionen give oplysninger om, hvilke projekter der inden for rammerne af samarbejdet mellem EF og Maghreb-landene allerede har fået støtte under programmerne MED INVEST, MED URBS og MED CAMPUS, hvilket eller hvilke lande der er tale om, samt om størrelsen af det beløb, som Fællesskabet har anvendt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(22. februar 1994)

I forbindelse med den nye Middelhavspolitik har Kommissionen efter positiv udtalelse fra medlemsstaterne iværksat programmer vedrørende decentraliseret regionalt samarbejde af betydning for alle de tredjelande i Middelhavsområdet, med hvilke den har indgået associerings- eller samarbejdsaftaler, herunder de besatte områder.

Denne serie foranstaltninger, der er samlet under titlen »MED-programmer« udgør et interventionsinstrument, hvis vigtigste kendetegn er at støtte de beslutningstagere i samfundet, der handler på et decentraliseret plan.

De iværksatte foranstaltninger letter oprettelsen af samarbejdsnet i Middelhavsområdet mellem byerne (MED URBS), universiteterne (MED CAMPUS), små og mellemstore virksomheder (MED INVEST) og kommunikationsenhederne (MED MEDIA). Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat en oversigt over Maghreb-landenes involvering i de samarbejdsnet, der støttes af disse forskellige programmer.

Til disse programmer skal der tilføjes visse foranstaltninger af generel betydning (stipendier, revisioner, undersøgelser) samt faciliteter for faglig kontakt mellem virksomheder af typen Euro-partnerskab, Med-partnerskab og Med-Interprise samt adgang til BCNET- og BRE-nettene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3821/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 251/78)

Om: Direktivet om »udstationering af arbejdstagene«

Hvad er Kommissionens reaktion på den fælles udtalelse, der er udarbejdet af FETBB og FIEC (sammenslutninger inden for byggesektoren) om direktivforslaget om »udstationering af arbejdstagere«, og hvori det anføres, at direktivforslaget er i strid med forskellige internationale aftaler, og at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad er informeret om situationen inden for byggesektoren i de forskellige europæiske lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(24. februar 1994)

Kommissionen anerkender betydningen af den fælles udtalelse, der er udarbejdet af FETBB og FIEC om direktivforslaget om »udstationering af arbejdstagere«. Kommissionen har allerede taget kontakt til arbejdsmarkedets parter med henblik på en uddybende orientering. I de fremtidige drøftelser om denne vigtige lovgivning vil Kommissionen tage højde for den fælles udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3824/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 251/79)

Om: Omkostninger ved overvågning af programmer

Vil Kommissionen oplyse, hvor meget den har brugt på overvågning og evaluering af programmer og projekter i forbindelse med udviklingsstøtte inden for rammerne af den sjette og syvende EUF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(2. marts 1994)

I de senere år har Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Ministerrådets beslutninger i sta-

dig stigende grad lagt vægt på evaluering og opfølgning af projekter og programmer, der iværksættes inden for rammerne af Lomé-konventionen, og har betraget det som en absolut forudsætning for en effektiv bistand.

Dette fik i løbet af 1992 Kommissionen til at tage sin politik for opfølgning og evaluering af Fællesskabets bistand op til revision. Retningslinjerne for denne nye politik er følgende:

- større uafhængighed gennem kompetencefordeling mellem de funktioner, der sikres af de tjenestegrene, der står for forundersøgelsen og iværksættelsen, og evalueringsfunktionerne, takket være overførsel af evalueringskompetence til den ansvarlige enhed
- mere systematisk og effektiv brug af evalueringsresultaterne, takket være bedre integrering af evalueringsproceduren og mere effektive opfølgings- og feedbackmekanismer.

I denne nye politik er ansvaret for hele evalueringsprocessen blevet overdraget til evalueringsenheden, som er blevet omstruktureret til formålet. Sideløbende hermed er den særlige budgetpost for evaluering forhøjet fra 2,39 mio. ecu i 1992 til 3,6 mio. ecu i 1993 (1 mio. ecu i 1985).

Der er således i 1993 indgået forpligtelser for et samlet beløb på 6,981 mio. ecu til evalueringer foretaget på evalueringsenhedens ansvar, heraf:

- 3,6 mio. ecu til undersøgelser finansieret over den særlige budgetpost
- 3,381 mio. ecu til evalueringer finansieret inden for rammerne af EUF-projekter og -programmer (Lomé III og IV).

I beløbet er ikke medtaget opfølgingsforanstaltninger, da de systematisk finansieres i forbindelse med gennemførelsen af hvert enkelt projekt og program. Det bør således specificeres, at beløbene til opfølgings- og evalueringsforanstaltninger i hvert projekt og program ikke behandles på en særlig regnskabsmæssig måde i projekterne.

Størrelsen af beløbet til evalueringer, for hvilke der er indgået forpligtelser i 1993 over EUF-midler (og for første gang iværksat på evalueringsenhedens ansvar) skyldes især, at man har lanceret flere sektorbestemte evalueringer, der omfatter samtlige projekter og programmer i en og samme sektor (udvikling i landdistrikter, byudvikling og transport).

Man kan forvente, at denne tendens vil fortsætte i de kommende år, takket være systematisk anvendelse af projektforsøg, hvor der lægges særlig vægt på opfølgings- og evalueringsforanstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3850/93

af Filippas Pierros (PPE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 251/80)

Om: Bedre forvaltning af TEMPUS-programmet

I Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1992 anføres, at der stadig ikke tages tilstrækkelig hensyn til modtagerlandenes ønsker i forbindelse med TEMPUS-programmet (hjælpeprogrammet for de videregående uddannelser i PHARE-landene) — modtagerlandene ønsker en reform af de videregående uddannelser og uddannelse i virksomhedsledelse. Udvælgelsen af projekter overlades i alt væsentligt fortsat til fællesskabseksperterens kompetence snarere end til de kompetente universitetsmyndigheder i modtagerlandene.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke konkrete, praktiske foranstaltninger, den har truffet — eller agter at træffe — for effektivt at afhjælpe den omtalte situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(9. marts 1994)

Revisionsrettens undersøgelser i 1992 vedrørte lande (Rumænien og Bulgarien), hvor TEMPUS-programmet gik ind i sit første akademiske år. Gennemførelsen af TEMPUS i disse lande skete således i et vanskeligt politisk og organisatorisk klima, som var helt nyt for alle parter.

Størstedelen af de problemer, som Revisionsretten fremhævede, f.eks. en skæv geografisk og tematisk fordeling af projekter og et utilstrækkeligt kendskab til TEMPUS blandt målgrupperne, skyldes disse forhold. Kommissionen konstaterer, at situationen er blevet mærkbart forbedret takket være modtagerlandenes indsats og de foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført med hensyn til oplysning og uddannelse af lokale aktører.

Siden 1993 har Kommissionen endvidere styrket dialogen med modtagerlandene, for at de bedre kan målrette interventionerne inden for TEMPUS på nøgleområder inden for reformen af de videregående uddannelser, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de generelle retningslinjer og målsætninger i PHARE-programmet, der finansierer TEMPUS.

Efter ønske fra myndighederne i modtagerlandene (undervisningsministerierne) vil de fastsatte prioriteringer hvert år blive offentliggjort i »ansørgervejledningen« for TEMPUS-

programmet. Modtagerlandene — der repræsenteres af de nationale TEMPUS-kontorer (oprettet af undervisningsministerierne) og af lokale akademiske eksperter — inddrages dernæst i alle faser af proceduren for udvælgelse af projekter, og resultaterne af denne forelægges til godkendelse for de nationale undervisningsministerier. Når denne procedure er afsluttet, vedtager Kommissionen formelt listen over udvalgte projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3875/93**af Luigi Moretti (NI)****til Kommissionen***(14. december 1993)**(94/C 251/81)*

Om: Arbejdstagernes ret til en passende pension

Er Kommissionen for Den Europæiske Union opmærksom på, at det nationale institut for sociale ydelser (Istituto Nazionale di Previdenza Sociale) i Italien har fået pålagt at udbetale nogle ydelser, for hvilke der ikke findes de tilsvarende finansielle ressourcer, og som derfor opsluger bidragene fra arbejdstagerne og arbejdsgiverne, hvorved den fremtidige udbetaling af de nuværende forsikrede arbejdstageres alderdomspension bringes i fare?

Mener Kommissionen ikke, at en sådan finansiell ubalance i tilslutning til virkningerne af den demografiske udvikling vil være en fare for opnåelsen af de mål, der er fastlagt i punkt 24 i socialpagten og især punkt 5 samt i Rådets henstilling af 27. august 1993 om konvergens mellem målene og politikkerne vedrørende den sociale beskyttelse, som sikrer tidligere arbejdstagere en passende pension ved at bevare ligevægten mellem de aktive personers og pensionisternes interesser?

Mener Kommissionen ikke, at den ovenfor beskrevne situation ligeledes udgør en hindring for den frie bevægelighed for arbejdstagere, idet den er en hæmmende faktor for at tage arbejde i Italien, fordi eventuelle arbejdstagere med rette kunne nære tvivl om hvorvidt de, når de skulle pensioneres, ville få dækning for det tidsrum, de havde arbejdet i Italien?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage over for de italienske myndigheder for at få ændret denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(10. marts 1994)

Kommissionen er blevet underrettet om den nye reform af alderdomspensionssystemet i Italien og de følger, som denne har på den finansielle balance i Istituto Nazionale di Previdenza Sociale.

Kommissionen mener ikke, at denne reform vil være en fare for gennemførelsen af de mål, der er fastlagt i Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder og i Rådets henstilling 92/442/EØF om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse. I denne anerkendes den enkelte medlemsstats ret til selv at tilrettelægge og finansiere sit eget sociale beskyttelsessystem. Sideordningen i den samme pensionskasse af tidligere arbejdstagere og aktive arbejdstagere er ikke til fare for gennemførelsen af de mål, der er fastsat i Rådets henstilling vedrørende dette spørgsmål, nemlig garantien for en pension, der sikrer arbejdstagerne en rimelig levestandard og bevarer en ligevægt mellem de aktive personers og pensionisternes interesser.

Den bekymring, som det ærede parlamentsmedlem giver udtryk for med hensyn til en eventuel hindring for arbejdstagernes frie bevægelighed, som reformen af pensionssystemet i Italien ville kunne medføre, er derfor ikke begrundet, og arbejdsperioder i denne medlemsstat vil derfor fortsat blive taget med i beregningen af pensioner i overensstemmelse med fællesskabsforordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3883/93**af François Guillaume (RDE)****til Kommissionen***(14. december 1993)**(94/C 251/82)*

Om: Kaffeproducenter

I september måned indgik de kaffeproducerende lande en aftale i den hensigt at regulere eksporten og fremme en stigning i kaffekurserne på verdensmarkedet. Visse aftagerlande, især De Forenede Stater, har taget skarp afstand fra denne aftale og truer med at forlade Den Internationale Kaffeorganisation (ICO).

Hvordan forholder Kommissionen sig til dette spørgsmål, og med hvilke midler har den eventuelt til hensigt at støtte den nye verdensorganisation af kaffeproducerende lande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(18. januar 1994)

Kommissionen havde som talsmand for Fællesskabet lejlighed til på det seneste Internationale Kafferåds åbningsmøde den 27. september 1993 at tage stilling til oprettelsen af sammenslutningen af kaffeproducerende lande og den tilbageholdelsesplan, som disse lande var enige om at gennemføre.

Fællesskabet indtog nærmest en neutral holdning. Principielt kunne Kommissionen ikke acceptere planen, som er en ensidig foranstaltning, der er i modstrid med hovedprincipperne i den internationale kaffeoverenskomst af 1983, som Fællesskabet har underskrevet. Kommissionen ville imidlertid heller ikke forkaste planen, som den anser for at være et udtryk for producenternes skuffelse over, at det ikke lykkedes at nå til enighed om en ny international overenskomst baseret på kvoter.

Fællesskabet indtog en afventende holdning i september. Selve sammenslutningen blev først oprettet den 1. oktober 1993, og tilbageholdelsesplanen trådte først i kraft fra denne dato. Det er derfor for tidligt at vurdere virkningen af oprettelsen af sammenslutningen og især af dens tilbageholdelsesplan.

For så vidt angår støtte til sammenslutningen, har Kommissionen ikke modtaget nogen anmodning herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3901/93

af Madron Seligman (PPE)
til Kommissionen
(24. januar 1994)
(94/C 251/83)

Om: Forsinket momsrefusion i Italien

En person i min valgkreds har klaget over, at det har været umuligt for ham at få de italienske myndigheder til at refundere et momsbeløb, som han har haft krav på siden maj 1992.

Af det svar på skriftlig forespørgsel nr. 675/92 af min kollega Michael Welsh, som Kommissionen gav i maj, og som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* fra august 1992 ⁽¹⁾, fremgår det, at Kommissionen har indledt en procedure på grundlag af EF-traktatens artikel 169, hvilket naturligvis ikke er nogen umiddelbar hjælp for firmaer i andre medlemsstater, der har udestående krav.

Er Kommissionen klar over den virkning, det har på den offentlige mening, når det meget omtalte indre marked af mange ses som stridende imod hæderlige forretningsfolks interesser?

Hvor længe vil det tage at finde en forsvarlig løsning på problemet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 202 af 10. 8. 1992, s. 58.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(23. februar 1994)

Den overtrædelsesprocedure, som Kommissionen indledte i henhold til EF-traktatens artikel 169, endte med, at Domstolen afgjorde (dom af 3. juni 1992 C-287/91), at Italien ikke havde overholdt den seks måneders frist for godtgørelse af moms til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, som er fastsat i det ottende momsdirektiv (79/1072/EØF).

Indtil nu har de italienske myndigheder ikke underrettet Kommissionen om, at de har truffet foranstaltninger til at forbedre denne situation, til trods for gentagne forespørgsler. Kommissionen undersøger derfor sagen inden for rammerne af EF-traktatens artikel 171.

Den nye version af denne artikel 171, som blev indført ved traktaten om Den Europæiske Union, giver Kommissionen yderligere midler til at presse medlemsstaterne til at efterkomme Domstolens afgørelser. Om nødvendigt vil Kommissionen tage disse nye midler i anvendelse.

I mellemtiden kan de afgiftspligtige anlægge sag for en italiensk domstol. Da de italienske myndigheder har overtrådt deres egen nationale lov, hvori der også er fastsat en seks måneders frist for momsrefusion, vil en dommer kunne anse dette som en overtrædelse af de nationale love. Endvidere kan de italienske domstole fastsætte godtgørelse for skade, hvilket de er enekompetente til at gøre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4002/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 251/84)

Om: Postordre

En undersøgelse foretaget af Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC) når til den konklusion, at de fleste postordrefirmaer, der sælger detailvarer gennem kataloger, nægter at sende deres produkter til modtagere uden for de nationale grænser, hvilket er til stor skade for de forbrugere, der ønsker at handle på denne måde. I betragtning af at postordre bør være det felt, hvor forbrugerne mest oplagt kan høste gavn af det indre marked, hvorledes agter Kommissionen da at vise sin interesse for dette spørgsmål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(24. marts 1994)**

Kommissionen fremsatte i maj 1992 et direktivforslag om forbrugerbeskyttelse og aftaler vedrørende fjernsalg. I forbindelse med arbejdet omkring dette spørgsmål bad Kommissionen Den Europæiske Forbrugerorganisation om at udføre en praksisorienteret undersøgelse vedrørende bestilling af varer i et andet land. Resultaterne kan sammenfattes således:

- Man bad i 45 tilfælde om at få tilsendt et katalog. Elleve kataloger blev sendt på tværs af landegrænserne. I fem tilfælde fik forbrugeren et katalog fra filialen i forbrugers egen medlemsstat. Der var 16 breve, hvor man beklagede, at man ikke kunne sende det, og 13 svarede ikke.
- Man afgav bestilling på varer i 33 tilfælde. I tre tilfælde blev en vare sendt på tværs af landegrænserne. I seks tilfælde modtog forbrugeren varen gennem filialen i forbrugers egen medlemsstat. Der var 16 breve, hvor man beklagede, at man ikke kunne sende varen, og ni svarede ikke.

Denne undersøgelse viser, at nogle virksomheder ikke forstår, hvilke muligheder det indre marked byder på. Virksomhederne fremfører told-, porto- eller betalingsproblemer som årsag hertil. Man kan imidlertid konstatere, at i de tre tilfælde med levering på tværs af landegrænserne drejede det sig om små virksomheder, der har kunnet løse disse problemer.

De store postordrefirmaer har tværtimod etableret et distributionssystem efter geografiske områder, der svarer til nationalstaterne. Denne opdeling kan skabe problemer for forbrugers ret til adgang til varer og tjenesteydelser i en medlemsstat på samme vilkår som den lokale befolkning.

Det direktivforslag, som nu drøftes i Rådet, skal skabe en harmoniseret juridisk ramme for forbrugerbeskyttelse for at gøre sådanne operationer lettere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4016/93

**af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 251/85)**

Om: Forbrugernes rettigheder

Den europæiske forbrugersammenslutning har atter givet udtryk for alvorlige forbehold hvad angår udviklingen af

forbrugernes rettigheder inden for rammerne af det indre marked. I henhold til sammenslutningen er forbrugernes repræsentanter hidtil kun blevet hørt i ringe grad. Forsikringspræmierne fastlægges ikke, ret til erstatningskrav eksisterer kun på papiret, og sikkerhed for produktkvalitet er også kun tom snak. Endvidere er informationen utilstrækkelig, og der er stadig ikke pligt til at etikettere produkterne på det nationale sprog. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den i øjeblikket forholder sig over for disse spørgsmål, som foruroliger den europæiske forbrugersammenslutning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(16. marts 1994)**

Forbrugernes rettigheder styrkes med artikel 129 A i traktaten om Den Europæiske Union, der indeholder bestemmelser om et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Fællesskabet kan således gennemføre specifikke aktioner som supplement til de nationale politikker på området sundhed, sikkerhed, forsvar af økonomiske interesser og forbedring af forbrugeroplysningen.

Kommissionen vedtog endvidere i juli 1993 ⁽¹⁾ sin treårige handlingsplan 1993—1995, hvori er fastlagt rammer for de fremtidige aktioner.

Gennemførelsen af direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed, hvis gennemførelsesfrist udløber i juni 1994, skulle gøre det muligt at forbedre situationen mærkbart.

Med hensyn til spørgsmålet om erstatning medførte direktiv 85/374/EØF om produktansvar en øget beskyttelse af forbrugerne.

Med hensyn til mærkning, navnlig af produkter og anvendelse af sprog, fremsendte Kommissionen i november 1993 to meddelelser ⁽²⁾ til Rådet og Europa-Parlamentet, hvori foreslås emner, der bør drøftes, og initiativer fra de andre institutioner.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 378 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 456 endelig udg. Dok. KOM(93) 532 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3/94

af Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

til Kommissionen

(8. februar 1994)

(94/C 251/86)

Om: EF-midler til små og mellemstore virksomheder

Kan Kommissionen gøre nærmere rede for, hvor store beløb EF i 1993 har ydet til fremme af små og mellemstore virksomheder i Spanien? Kan den ligeledes oplyse, hvilke forskellige programmer der er iværksat i den pågældende periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(18. marts 1994)

Da svaret er meget langt, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-273/94

af Kirsten Jensen (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1994)

(94/C 251/87)

Om: Kosmetikdirektivet

Kommissionen bedes oplyse, hvilke undersøgelser der er foretaget vedrørende frisørkemikaliers påvirkning af sundheden, og hvorledes man agter at sikre, at arbejdet med frisørkemikalier kan foregå på en måde, så frisører og kosmetikere ikke pådrager sig afledte sygdomme som hud- og luftvejsslidelser? Kommissionen bedes f.eks. oplyse, hvilket kendskab den har til »Multiple Chemical Sensitivity Syndrome«, og om den har tænkt sig at ændre kosmetikdirektivet, så frisører løbende ydes den bedst mulige arbejdsmiljøbeskyttelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(3. marts 1994)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem rejste spørgsmål og skal give hende underretning så hurtigt som muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-484/94

af Menelaos Hadjigeorgiou (PPE)

til Kommissionen

(18. februar 1994)

(94/C 251/88)

Om: Overflytning af Det Europæiske Center for Erhvervsuddannelser

Rådet besluttede på sit topmøde den 29. oktober 1993 at flytte Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelser fra Berlin til Thessaloniki.

Nu, fire måneder efter denne beslutning er blevet truffet, konstateres en vis mangel på initiativer, f.eks. vedrørende den nødvendige fysiske flytning af centret.

Kommissionen bedes oplyse:

1. i hvilket omfang Kommissionen og den græske regering taler sammen om, hvor i Thessaloniki centret skal ligge?
2. hvornår de i forordning (EØF) nr. 337/75 ⁽¹⁾ krævede ændringer ventes realiseret, navnlig for så vidt angår artikel 1, der vedrører placeringen af centret?
3. hvordan den agter at ændre kontrakterne for de ansatte på centret, så de allerede opnåede rettigheder fortsat kan sikres?
4. om den har afsat de nødvendige midler i budgettet (4 mio. ecu) til flytning af CEDEFOP's materielle udstyr?
5. om den vil fremlægge en tidsplan for udførelsen af de nødvendige foranstaltninger, så de europæiske befolkninger, først og fremmest den græske, kan erfare, hvem der er ansvarlig for den forsinkelse, der allerede er opstået i forbindelse med placeringen af CEDEFOP?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 13. 2. 1975, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(8. marts 1994)

Der har siden november 1993 været drøftelser i gang med de græske myndigheder. I forbindelse med forhandlingerne med Grækenland om aftalerne vedrørende CEDEFOP's placering bistås denne instans af Kommissionen. Man har allerede gennemført to tjensterejser, den ene til Athen og Thessaloniki den 21. og 22. januar 1994 og den anden til Thessaloniki den 14. februar 1994. Når CEDEFOP kan overtage bygningen, vil flytningen blive iværksat.

Kommissionen har fremsendt udkastet til forordning vedrørende fastsættelsen af CEDEFOP's hjemsted i Thessaloniki ⁽¹⁾.

Kommissionen vil sammen med CEDEFOP's bestyrelse gøre alt for at gøre situationen lettere for centrets ansatte.

CEDEFOP har fremsendt det skønnede budget for flytningen til Kommissionen. Centrets budget for 1994 må øges. CEDEFOP vil ved udarbejdelsen af dets foreløbige

budgetforslag for 1995 tage hensyn til, at centret da allerede vil være i Thessaloniki.

CEDEFOP's bestyrelse fastsætter på sit næste møde den 25. marts 1994 tidsplanen for de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med centrets flytning til Thessaloniki, under forudsætning af, at den råder over en række præcise oplysninger om tilbuddet vedrørende placeringen, som de græske myndigheder inden da har truffet beslutning om.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 20 endelig udg.